

2011

CARAMELLES

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS

2011

Ferran Martí

N La Lira

Xavier Azqueta

n a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-
om a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-
som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2011

LA LIRA

MEMÒRIA D'ACTIVITATS

2011

PRESENTACIÓ
Per **Josep Garrell**,
president de La Lira.

PÀGINA 6

EL RACÓ D'EN JOAN
Per **Joan Troyano**,
historiador i cantaire de La Lira.
L'ANY 2012 A SANT CUGAT
TRADICIONS: SANT ANTONI

PÀGINA 8

L'APUNT DEL MESTRE
Per **Eloi Jover**.

PÀGINA 17

LA CANÇÓ DE L'ANY
Los pescadors,
d'Anselm Clavé.

PÀGINA 22

DE LA LIRA
BENET DINARÈS

PÀGINA 18

DE LA LIRA
ELOI JOVER

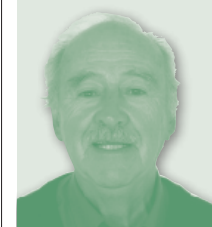
PÀGINA 19

DE LA LIRA
RAMON GRAU

PÀGINA 20

DE LA LIRA
JOAN CASAJUANA

PÀGINA 21

23 DE GENER
SANT ANTONI

PÀGINA 24

26 DE FEBRER
GRAVACIÓ DEL DISC

PÀGINA 27

17 DE MARÇ
ASSEMBLEA DE LA LIRA

17 DE MARÇ
ASSEMBLEA CORS CLAVÉ

PÀGINA 30

1 D'ABRIL
TROBADA AMB L'ALCALDESSA

PÀGINA 32

23 D'ABRIL
SANT JORDI

PÀGINA 34

24 D'ABRIL
CARAMELLES

PÀGINA 36

30 D'ABRIL
CAL MINARRO

PÀGINA 66

5 DE JUNY
TROBADA DE CORALS ALLIÇA D'AMUNT

PÀGINA 67

1 DE MAIG
CONCERT AL RAVAL

PÀGINA 68

19 DE JUNY
VIATGE A CIUTAT D'ALBA

PÀGINA 70

22 DE JUNY
PRESENTACIÓ DEL WEB DE LA LIRA

PÀGINA 96

1 DE JULIOL
CONCERT DE FESTA MAJOR

PÀGINA 98

24 DE SETEMBRE
JORNADES DEL PATRI-MONIVIU

PÀGINA 101

7 D'OCTUBRE
TROBADA AMB CORALS ITALIANES

PÀGINA 102

1 DE NOVEMBRE
HOMENATGE A ANSELM CLAVÉ

PÀGINA 103

19 DE NOVEMBRE
SANTA CECILIA

PÀGINA 104

30 DE NOVEMBRE
SANTELOI

PÀGINA 105

18 DE DESEMBRE
PORTES OBERTES

PÀGINA 106

ANECDOTARI

PÀGINA 108

LA LIRA
Tots els cantaires i components.

PÀGINA 110

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2011

PÀGINA 112

AGRAÏMENTS

PÀGINA 113

PRESENTACIÓ

Cantaires, familiars, i amics de la LA LIRA:

Enguany, aquesta memòria només pretén rememorar el conjunt d'activitats que hem realitzat i en les quals heu estat participants durant aquest any 2011.

La Societat Coral La Lira ja ha sumat els **129 anys**, en el seu desig de fomentar les tradicions musicals populars i tradicionals recreant els nostres conciutadans. Aquests actes els podreu recordar en les següents pàgines amb alegria.

La primera participació a les festes populars de Sant Cugat és al gener, i no és altra que la diada de **Sant Antoni** amb un carro guarnit juntament amb els nostres companys: els Amics dels Veterans i la Regalèssia. La Lira, com hom recordarà, en vam ser banderers l'any 2007. També al gener, el dia 29, la junta va participar en la presentació de la celebració del **Centenari de la Coral l'Aliança de la Garriga**.

El febrer vam oferir un **concert a la residència CARE de Mira-sol**. I després d'assajos intensos, durant dos caps de setmana es va gravar el **CD 'CARMELLES'** interpretat per LA LIRA.

El 13 de març, la junta va participar a l'**Assemblea General Anual de la Federació de Cors de Clavé** a la Garriga. I el 14 es duu a terme l'**Assemblea Ordinària de la Societat Coral La Lira**, en la qual es decideixen les línies a seguir i es constitueixen les diverses comissions de treball.

L'1 d'abril, la junta directiva presenta a l'**alcaldessa, sra. Mercè Conesa**, les directrius de l'Assemblea Ordinària de la Societat Coral La Lira per al 2011 i 2012. Per la diada de Sant Jordi es presenta al poble de Sant Cugat el **CD 'CARMELLES'** al Museu de Sant Cugat, amb la presència de la nostra alcaldessa, Mercè Conesa; el regidor de Cultura, Xavier Escura; i el crític musical, el sr. Eduard Jener, qui va glossar el contingut del repertori de LA LIRA. I tot seguit, Pasqua: diumenge i dilluns amb les **CARMELLES** als carrers i places de Sant Cugat, on com anys anteriors una munió de santcugatencs i forans varen escoltar els nostres cants de joia pasqual i primaveral. Hem de remarcar que a més del CD es varen fer punts de llibre dels nostres artistes (Pasqual d'Ossó i Joan López) per a aquest esdeveniment, així com també clauers de La Lira (Jordi Roca) que varen tenir molt d'èxit. I vam acabar el dia 30 amb l'**arrossada de germanor a ca n'Alfons Miñarro**, com és de costum.

L'1 de maig, La Lira va oferir el **Concert Benèfic per als Nens del Raval** a l'església de Santa Anna, a Barcelona, juntament amb la soprano Júlia Farrés-Llongueras i la concertista de flauta Patrícia de No. El 15 del mateix mes, aprofitant una visita a Sant Cugat del president de la Generalitat de Catalunya, el sr. Artur Mas, se li fa entrega del CD 'CARMELLES'.

El juny va ser molt intens i compromès: el dia 2 amb la participació a la II Trobada de Corals a Lliçà d'Amunt, i els dies 17, 18 i 19 La Lira va viatjar a la ciutat italiana d'Alba i va cantar a l'església de San Domenico en el concert 'Per Lilia e Mara' i durant la missa del Duomo de la ciutat. Aquest viatge va ser un gran èxit ja que va ser la primera vegada que la nostra societat duia els nostres cants populars i tradicionals a Itàlia i acompanyava una missa a la catedral. El 26 de juny, es va celebrar el **Concert de Corpus a la Garriga** amb la centenària Coral L'Aliança.

El 3 de juliol, en motiu de la Festa Major de Sant Cugat, es va organitzar el **Concert de Festa Major** a la plaça de Barcelona amb l'acompanyament d'un gran aparell de percussió. Va ser un acte molt reeixit.

Per la **Diada Nacional**, l'11 de setembre, La Lira va participar en els actes a la plaça de Rafael Casanova oferint un petit concert. El dia 24 del mateix mes, La Lira va oferir un concert a la plaça de Sant Pere durant la jornada de Patrimoni Viu de la ciutat.

A l'octubre va tenir lloc el **concert de veus d'home a la Sala Polifònica Victòria dels Àngels** acompanyats de les corals del Trentino Itàlia, Coro Caltel della Sezione SAT di Arco i el Coro Città di Ala.

Per Tots Sants, l'1 de novembre, La Lira es va desplaçar al cementiri del Poble Nou per cantar en el **concert homenatge a Josep A. Clavé**, acte patrocinat per la Federació de Cors de Clavé. El 19 de novembre, el Dia de la Música, La Lira va participar amb La Unió, La Pinya i l'associació Castellano Manchega al **Concert de Santa Cecília** al Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Al desembre, amb actes més socials, es va celebrar la **fiesta de Sant Eloi** i el molt esperat **ASSAIG OBERT** del dia 19 al Club Muntanyenc Sant Cugat, un assaig per a la família, amics, col·laboradors i patrocinadors.

Seguir tots aquests concerts i actes ens aporta una alegria immensa, així com també el fet de veure com progressem tant en l'àmbit coral com en el vessant de l'amistat entre coristes, familiars i santcugatencs que ens honren amb la seva presència a tots els actes en què participa la Societat Coral LA LIRA, de la qual cada dia n'estem més orgullosos. L'esforç que això comporta ens retorna multiplicat per l'efecte que ens dediquen. Dono les gràcies al mestre Eloi Jover, per la seva implicació; als coristes, perquè hi posen la seva il·lusió; al Diego Lahuerta, l'acordionista; i a l'Artur Regada, que per Caramelles ens fa vibrar amb el seu contrabaix.

Visca LA LIRA i visca Sant Cugat!

Josep Garrell i Casajuana, president de La Lira.

EL RACÓ D'EN JOAN

En aquest segon any de la Memòria de La Lira, “El Racó d'en Joan” vol seguir el camí iniciat amb la Memòria 2010, començant per un article dedicat als principals esdeveniments de l'any 2011 al nostre municipi per tal de conèixer el marc en què La Lira ha desenvolupat les seves activitats. El segon article el dedicaré a descriure un dels actes en què La Lira intervé activament. Si l'any passat el vaig dedicar a l'activitat principal de La Lira, les caramelles, en aquesta edició tractaré una de les tradicions més arrelades a Sant Cugat : Sant Antoni abat i els Tres Tombs.

L'any 2011 a Sant Cugat del Vallès

Els Castellers de Sant Cugat, colla de vuit

Per Joan Troyano,
historiador i cantaire de La Lira.

Si en la Memòria 2010 destacava la crisi econòmica i social com a fenomen que millor definia l'any, malauradament, l'any 2011 ha anat pel mateix camí i, fins i tot, s'ha agreujat. En una ciutat que acabà l'any amb 85.000 habitants, **l'atur ha arribat a un rècord històric de 4.186 persones** segons dades de novembre. Amb tot, el percentatge de població sense feina s'ha situat al voltant del 10%, pràcticament la meitat que a la resta del país. Davant la crisi i l'augment de la pobresa, cal destacar la solidaritat vehiculada mitjançant els serveis d'entitats com la Creu Roja i Càritas, entre d'altres, que han augmentat el nombre de famílies ateses respecte a l'any anterior.

La paraula “retallada” ha destacat entre d'altres com a la resta del país i ha afectat serveis sanitaris com els del CAP de Valldoreix i el dispensari de les Planes al mes d'agost. També l'educació va ser protagonista. El curs escolar va començar amb 19.262 alumnes, d'aquests, 8.233 a l'escola pública, la qual es va manifestar contundentment contra les retallades i també, amb el suport de l'Ajuntament, contra la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya sobre la immersió lingüística.

D'altra banda, i pel que fa al món empresarial, hem viscut la **inauguració de noves seus d'empreses** com Grifols, iGuzzini o Roche, destacant les del sector alimentari com Viena o McDonald's, i també l'ampliació d'ofertes en el sector

del pa artesanal.

El descontent econòmic i polític donà lloc al naixement del **moviment dels indignats**, que el dia 15 de maig començà la seva acampada a la plaça de Catalunya de Barcelona i s'estengué pel país, arribant també a Sant Cugat, on s'instal·là a la plaça d'Octavià i rebé el suport de personalitats com l'economista i president de la Universitat Internacional de la Pau, Arcadi Oliveres.

Pel que fa a la política, destaca l'**àmplia victòria de Convergència i Unió en les eleccions municipals del 22 de maig, consolidant Mercè Conesa a l'alcaldia**. El PP es consolida com a segona força en detriment de PSC. Esquerra Republicana surt del consistori i entra la CUP amb dos regidors. CiU també guanya a Valldoreix, passant a presidir l'EMD, i Mercè Conesa és nomenada vicepresidenta de la Diputació de Barcelona. L'èxit de CiU es repeteix en les eleccions generals del 20 de novembre. Sant Cugat s'integra en la nova Àrea Metropolitana de Barcelona i s'adhereix al moviment Municipis per la Independència.

En serveis urbans cal destacar el canvi de concessió en el servei d'escombraries que, després de 25 anys, va passar de TMA-Grup Sánchez a Valoriza, havent començat l'any amb una vaga d'escombraries. Els treballadors dels serveis demanaven el compromís de l'Ajuntament en la conservació del llocs de treball en el canvi d'empresa. **S'asfalta**

Mor l'artista Josep Grau-Garriga

l'avinguda de Pere Planas de la Floresta i es comença la remodelació de la plaça de Barcelona que, amb els seus edificis dissenyats ara fa ja pràcticament 150 anys per mestres d'obres santcugatencs, és ara arranjada per la brigada municipal. La ciutat estrena el concepte de ciutat intel·ligent amb l'estrena del carrer de Cèsar Martinell com a **carrer intel·ligent**, en el sentit de control de serveis com escombraries, il·luminació o aparcament.

Una molt bona notícia per **al medi ambient** és la **paralització del projecte de l'abocador a Can Fatjó dels Aurons** que, tot i situar-se al terme municipal de Cerdanyola, amenaçava part de la població de Sant Cugat.

Els guardonats en els **Premis Ciutat de Sant Cugat 2010** van ser la UPC, el campus d'Excel·lència, la ballarina

Laura Esteve, la Televisió de Sant Cugat (TVSC), la Llar d'Avis de la Parròquia i els Amics de *Pedra i sang*. El premi a la trajectòria va ser per al fotògraf **Pere Formiguera**. **Pep Blanes** va ser escollit **Fill Predilecte de la ciutat**. Amb la **Creu de Sant Jordi** van ser guardonats els santcugatencs **Josep M. Casasús** (mitjans de comunicació) i **Jaume Pla** (trajectòria escènica). El **Premi Nacional de Literatura** va ser per a l'escriptora **Marta Pessarrodona**.

Si algun paràmetre defineix la **participació ciutadana** en esdeveniments de la ciutat és el de "rècord de participació" en activitats de tipus divers com en les jornades del Patrimoni Viu organitzades pel Museu de Sant Cugat, el Dia de la Dansa, la Festa Major o la cursa atlètica de Sant Silvestre.

En l'àmbit cultural, destaquem l'estrena de la **segona biblioteca municipal**, anomenada Marta Pessarrodona i ubicada a Mira-sol; i del **Xalet Negre**, espai cultural per a majors de 55 anys. La **conservació del patrimoni** rebé un fort impuls amb el començament de la **rehabilitació del Cellar Cooperatiu**, alhora que el Centre de Rehabilitació de Béns Mobles de la Generalitat complia 30 anys, arribaven una part dels papers de Salamanca, s'estrenaven noves plaques de senyalització patrimonial i els Gausacs es convertien en colla de vuit. El Monestir seguia amb problemes de goteres, amb el mal estat de pedres i capitells exteriors, havent d'apuntalar la porta principal per una esquerda.

Pel que fa a l'**art**, cal dir, seguint el resum d'Imma Pueyo, que malgrat les dificul-

El moviment dels indignats també arribà a Sant Cugat

tats, els autors, temes i tendències han sigut nombrosos i diversos i que s'han exposat en sales públiques, privades i d'entitats. Cal esmentar, entre d'altres, l'**exposició col·lectiva d'escultura "Processos ocults"** amb peces de Pep Codó i Neus Colet dins la programació del Museu, i les mostres de procediments a la Casa de Cultura com la tècnica tallista de Xavier Costa, la pintura de Marta Ballvé o les fotografies de Pep Àvila, totes aquestes integrades també dins la mostra del col·lectiu Firart.

Cal fer esment especial de dues figures que ens han deixat aquest any: **Josep Grau-Garriga**, amb la seva vinculació al tapís i a la ciutat, ha rebut un homenatge pòstum a ell i a la seva obra al Museu de Sant Cugat-Monestir, la casa Aymat i en diverses galeries de la ciutat com la Canals Galeria d'Art; i la pintora **Teresa Farrés** que, amb Grau-Garriga, van ser pioners

de l'ensenyament artístic a Sant Cugat.

Pel que fa a les **galeries**, cal destacar d'entre les seves ofertes la recopilació sobre Miquel Cabanas a la Sala Rus-siñol; a La Galeria, la pintura de Ramon Moscardó; a Pou d'Art, l'obra de Tatiana Blanqué; i a l'espai Lluís Ribas, els dibuixos de Miquel Mas.

En **literatura i poesia** destaquen els homenatges a **Joan Solà** i **Gerard Vergés** i la Nit del Català a Òmnium Cultural

La varietat i la qualitat han estat les característiques dels **espectacles** oferts a la ciutat (una vuitantena), principalment al Teatre-Auditori (una cinquantena), però també en d'altres indrets. De la llarga llista destaquem **Els Amics de les Arts**, **Manel**, **Raimon**, **Amaral**, el **cicle de Josep M. de Sagarra** i, amb rècord de visites, **'Mamma Mia'** ha esdevingut

El Celler Cooperatiu inicia la seva remodelació

l'espectacle més vist de la història del Teatre-Auditori, que també va acollir la preestrena de la producció de TV3, **'Ermessenda'**, segons una idea inspirada per l'historiador i regidor de Cultura sancugatenc, Xavier Escura.

Esportivament ha estat un any de molts èxits esportius, tant individuals com col·lectius, a l'hora que **s'estrena la pista municipal d'atletisme**. El Club Voleibol Sant Cugat fa història amb un or i una plata a l'estatal i tres campionats de Catalunya. El **13è Cros Ciutat de Sant Cugat** aplega 3.460 joves escolars. La secció de gimnàstica estètica de grup del Club Muntanyenc va guanyar la copa d'Espanya en les categories sènior i júnior. El primer equip femení del Sant Cugat Esport Futbol Club puja a categoria Preferent. El sènior femení de la UE Sant Cugat és equip de Primera Catalana per primer cop i es produeix l'ascens històric del FC Junior a Primera Catalana. En competicions individuals, Didac Salas i Constança Cerrada es

proclamen campions d'Espanya en Pista Coberta Júnior i Cadet respectivament, i Pol Carreras es proclama campió d'Espanya d'esquí en les modalitats d'eslàlom i supercombinada.

En aquest context, la **Societat Coral La Lira**, a punt de complir 130 anys, ha desenvolupat les seves activitats, que es recullen en aquesta memòria destacant la seva implicació en actes tant propis de la coral com en col·laboració amb entitats i institucions, com ha estat la participació en el reforç de llaços culturals i institucionals amb **Alba** de Piemont, la ciutat agermanada, en una visita presidida per l'alcaldessa Mercè Conesa.

Aquest resum, per necessitats d'espai, no pot ser del tot exhaustiu i trameto, per a més informació, al resum de l'any 2011 que el 'Diari de Sant Cugat' va incloure a les pàgines 20 a 59 de la seva edició del 5 de gener de 2012 i també al resum de cap d'any de l'informatiu Cugat.cat. ■

Sant Antoni abat i els Tres Tombs

Per Joan Troyano

Els Tres Tombs al segon terç del s. XIX, segons un dibuix de Ramon Puiggarí. Col·lecció Joan Amades

La festa de **Sant Antoni**, que se celebra el 17 de gener, és una tradició que gira al voltant dels animals que fan o han fet servei a l'home, sobretot aquells, com els de peu rodó, que han permès a l'home desenvolupar les seves activitats econòmiques lligades a la terra o al comerç. La festa és principalment una cerimònia que havia de permetre mantenir l'estat de salut del bestiar, tot donant-los aliment especial i també un dia de merescut descans.

Associada a la festa de Sant Antoni hi ha la tradició dels **Tres Tombs**, que complementa l'homenatge al bestiar amb una cavalcada i desfilada de genets i carruatges amb gran profusió de

guarniments, on es pretén fer partícip de l'esdeveniment a tota la població. La cavalcada és presidida per un banderer que porta la bandera de Sant Antoni i dos cordonistes. La festivitat acaba amb una festa lúdica en què el ball és el principal protagonista.

Aquesta festa té les seves arrels en cultes primitius dedicats a divinitats pastorals protectores del bestiar. Entre aquestes festes, hi haurien les consualies romanes, festes en honor de la divinitat Cònsua i que pretenien preservar el bestiar del mal. En aquesta festa, a Roma, els fornars coronaven els seus ases amb corones de llorer i s'organitzava una cavalcada pels carrers de la ciutat. El fet

que fossin els forners podria explicar-se en funció de la utilitat dels ases per la venda i el repartiment del pa. El costum de menjar tortell podria arrencar de temps molt antics, adoptant el pa la forma circular de corona o de l'astre solar.

La festa va ser adaptada per l'Església catòlica basant-se en la vida i obres de Sant Antoni, un monjo que va viure a la Tebaida (Egipte) cap a l'any 250. Aquest monjo, després de la mort dels seus pares, va repartir els seus béns entre els pobres i es va retirar per dur a terme una vida de penitència i meditació. En un temps de lluites internes dins l'Església i de persecucions per part de l'emperador romà Dioclecià, Sant Antoni defensà la fe cristiana i animà a fer-ho també a d'altres cristians. La similitud dels esforços i la persistència del sant, amb la fidelitat i servei dels animals cap a l'home, va portar a establir el patronatge de Sant Antoni sobre el bestiar servidor de l'home. Com a principal factor religiós destacà la benedicció dels animals. La part més popular i laica,

la cavalcada i el ball posterior, ha tingut en època contemporània una major significació degut a la relativa laïcització de la societat. Han desaparegut de la festa elements que hi eren presents en èpoques més antigues i que feien referència al foc (la "mata", que encara avui persisteix, havia estat element per la combustió de fogueres) i els diables (les temptacions de Sant Antoni).

També la llegenda associa Sant Antoni amb el porc (era conegut popularment com "Sant Antoni dels porquets" i com "Sant Antoni dels ases"). Segons la llegenda, Sant Antoni va venir a Barcelona des de la Tebaida a prec del governador que tenia una filla malalta i, després de guarir la noia, el sant es va trobar al seu camí una truja que duia un garrinet a la boca perquè era esgarrat i no podia caminar. Sant Antoni, compadit, va guarir l'animal i, la truja, agraïda, va restar per sempre al costat del seu benefactor que es quedà a Barcelona. Quan el sant va morir, la truja el va enterrar prop de la platja.

Els veïns de la ciutat van desenterrar el cos del sant i van posar-lo a sobre d'una mula per dur-lo a l'església i oferir-li un bon enterrament però, abans d'arribar-hi, la mula va fer tres tombs sobre si mateixa i va caure morta. La gent va interpretar aquest fet com un senyal que el sant volia ser enterrat en aquell lloc, motiu pel qual es va construir una capella en honor de Sant Antoni allà mateix. Des d'aquell moment, es va instaurar la tradició de fer tres tombs en honor al sant. Quan més endavant s'hi afegí el bestiar de tir, davant la dificultat de fer els tres tombs, es va substituir per tres voltes a l'església i, amb el pas dels temps, en indrets com Sant Cugat es va substituir per una cavalcada pels diferents carrers de la vila.

La predilecció de Sant Antoni per les bèsties, sobretot les de peu rodó, va fer que traguers, carreters i llogaters de mules comencessin a portar les seves carretes a la capella per demanar la protecció del sant ermità sobre el seu bestiar. També els pagesos i els can-

saladers el van agafar com a patró i la festa dels Tres Tombs va esdevenir una festa destacada per a les poblacions on abundaven aquests oficis. D'altres oficis i professions van tenir el patronatge i l'advocació de Sant Antoni com ferradors, cerers, cistellers, raspallaires, fassers, enterramorts, forners o confiters.

Sant Cugat era un dels llocs on l'ofici de pagès i el de traginer era abundant, tenint constància de la celebració de la diada dels Tres Tombs des de començaments de la dècada dels vuitanta del segle XIX, essent des d'aleshores una de les més celebrades. El banderer ofería de bon matí coca i vi bo a casa seva. Després començava la cavalcada dels Tres Tombs, amb el banderer i dos cordonistes, els cavalls amb guarniments de cuir negre treballats amb metall brillant i amb tota mena de cascavells, mirallets, plomes i cintes, i els carros i carruatges guarnits de "mata". Davant del Monestir es procedia a la benedicció de cavalleries, animals de granja i també d'animals domèstics. Seguidament es repartia el

pa de Sant Antoni que prevenia i curava dels mals als animals que en menjaven. Al final de la cavalcada es feia l'àpat de la diada amb tots els participants i, a la tarda, fi de festa amb ball de "patacada" (informal). Durant la celebració del ball es rifava un porc, tradició que es creu que tenia les seves arrels en la necessitat de recaptar diners per part de l'extingida congregació de Sant Antoni que tenia cura dels malats de llebrosia.

Malgrat que a Sant Cugat ja no queden pagesos, la festa es conserva vigent i molt popular gràcies sobretot als esforços d'un grup de gent, amb molta empena i il·lusió, treballant perquè cada any la festa sigui un èxit. L'organització corre a càrrec de la Societat de Sant Antoni Abat, fundada l'any 1895, destacant en època recent la tasca de les famílies Juliana, Bell i Masó, entre d'altres. Des de fa ja uns anys, el dia

del sant se celebra una missa solemne i a la sortida es reparteix el pa beneït, oferint després un esmorzar gratuït. Per tal que puguin gaudir de la diada grans i petits, la resta d'actes se celebren el diumenge següent. Abans de la sortida de la cavalcada s'ofereix un esmorzar de pagès (botifarra, cansalada,...) i, cap a les 11, es dona inici a la cavalcada dels Tres Tombs, molt animada per la participació de les hípiques locals i de diferents carros i carruatges tant de la ciutat com d'altres indrets. El ball de tarda ha passat de tenir lloc en un "envelat" a fer-se a La Unió, en el decurs del qual es premien els millors genets i carruatges.

La Lira va ser escollida per abanderar la festivitat l'any 1982 amb motiu del seu centenari i també l'any 2007, en el seu 125è aniversari, participant des d'aleshores amb un carruatge amb la col·laboració dels Amics dels Veterans i de la Regalèssia. ■

L'APUNT DEL MESTRE

Per Eloi Jover, mestre de La Lira.

Quatre ratlles

M'han demanat que escrigui unes ratlles per incloure-les a la memòria d'enguany. Començaré parlant de muntanya. No sóc cap expert ni molt menys professional, però he fet alguna caminada. M'agrada començar amb prou temps per no haver de patir per l'hora d'arribada. M'agrada tenir fixat un objectiu, ja sigui un cim (un cim modest, ja he dit que no sóc un professional), un llac o una ermita. M'agrada trobar-me una fita en el camí: em confirma, em dona seguretat, no estic perdut. Després n'arriba una altra. Ara hi ha un tros amb fort pendent, m'hi he d'esforçar. Una altra fita. Compte! Hi ha un pas una mica arriscat, no hi fa res, vaig ben equipat, les botes són de bona qualitat. Una altra fita. Ens creuem amb un altre grup d'excursionistes, compartim salutacions, amistat i, si s'escau, part de l'esmorzar. Continuem, una altra fita. Ens aturarem per descansar, però si ens aturem no arribarem al destí. Endavant. Ja hem arribat, és moment de fer quatre fotos i tornar que a casa ens esperen.

Ara canviem el decorat, ja no estem a la muntanya. Som un cor que gaudeix fent música, i aquesta és la nostra realitat: anem avançant de fita en fita i quan, com em passa ara, mirem enrere per veure el camí que hem fet, ens quedem meravellats. Aquest any 2011 hem fet una feina increïble, l'hem anat fent d'assaig en assaig, de concert a concert, de fita en

fita i amb un ambient de companyonia i d'amistat. Alguns moments hem hagut d'esforçar-nos, mai hem defallit (l'assistència als assajos ha sigut i continua essent molt alta). Hem millorat vocalment i tècnicament i hem pogut assolir alguns riscos. Ens hem trobat amb altres cantaires d'altres corals i d'altres països. Que bé va sortir el viatge a Itàlia!!! El que passa és que com que no ens hem marcat cap destinació final, no podem parar, tampoc no podem tornar enrere. Però no hi fa res, això és el que ens agrada. D'ara en endavant haurem d'estar més ben preparats. És molt important que cada cantaire tingui un nivell acceptable de solfeig, així no caldran tants assajos per aprendre algunes cançons. Des d'aquí vull agrair la feina de l'Esther amb els solfistes, cal insistir en les classes i com més hi vagin millor. També haurem de continuar esforçant-nos a cantar millor, podrem fer altres cançons sense córrer el risc de desafinar o no arribar, etc. Vull agrair-vos que compteu amb mi per fer aquest camí, també al Diego per la seva bona disposició i a l'Artur que cada cop que ve ens dona una empena.

Les normes estilístiques de la redacció obliguen a un paràgraf a tall de conclusió. Però m'hi nego. Ara vull ser l'arrau-xat que no respecta les normes. No hem conclòs res, tenim una feina. No sé si tindrà prou assajos ni prou hores, així que: som-hi, aixequem-vos i anem-hi! ■

**NASQUÉ A BARCELONA. TÉ 61 ANYS. CASAT, AMB 2 FILLS I 4 NÉTS QUE L'OMPLEN D'ENERGIA POSITIVA. ÉS CORREDOR D'ASSE-
GURANCES. CREU EN LA FAMÍLIA I ELS AMICS I COMBREGA AMB LA NATURALESA. GAUDEIX CANTANT I AMB L'AMBIENT DE LA LIRA.**

En Benet Dinarès i l'Antoni Gómez han estat els artífexs del web de La Lira, informant-se de l'execució i posada en marxa, del manteniment dels continguts... Tot arribant a implantar-la amb gran dignitat.

DE LA LIRA

Benet Dinarès

Per Anna López

Em demanen que parli d'en Benet Dinarès Buyé. Us puc dir que va néixer a Barcelona el 6 de juny de 1950. Ros i bonic, el tercer de sis germans. Als quatre anys se'n van anar a fer les Amèriques cap a Veneçuela (Barquisimeto), on va passar la infantesa. Als setze anys va tornar i es van instal·lar a Sant Cugat. Ja era un adolescent guapo i compromès. Es va vincular al Club Amics de Tothom i al Barri Sant Francesc, on organitzaven activitats i colònies per als nens del barri.

Pare de dos fills i avi de quatre néts. És engrescador. Li agrada estar rodejat de gent, organitzar activitats i fer bons amics. De caràcter alegre que es fa contagiós quan estàs al seu costat. Obert i sensible.

Fa un temps que torna a cantar; ho havia fet ja fa anys a la Coral del Club Muntanyenc. Ara, a La Lira, ha retrobat amics, té un nou repte, canta a tota hora...

Està content!!! ■

DE LA LIRA

Eloi Jover

Per Anna Miñarro

Va néixer fa un temps en un hospital de Barcelona i va créixer a Sant Cugat del Vallès, quan encara es podia pescar a la riera, collir bolets pels volts del pi bessó i jugar a futbol en els camps dels jesuïtes.

L'Eloi s'estima Sant Cugat i recorda amb certa nostàlgia aquells anys en què la mida de la ciutat ens donava més llibertat. Ara ja fa anys que el conec, us puc dir que és un home especial.

És un gran navegant a la xarxa cibernètica, li agrada comparar i triar sempre la millor opció, sense sentir-se influenciat pel que fa tothom. A la xarxa també troba la informació del dia a dia: és dels que no parla si no sap del que està parlant.

Li agrada el bon ús de la paraula. Sovint et pot sorprendre amb una broma de les que fa rumiar; si et diu quelcom i no ho entens, pensa-hi, trobaràs el què al cap d'una estona i riuràs de la broma o de tu mateix per no haver-ho trobat a la primera.

També pot gaudir amb el motor, amb dues o amb quatre rodes, a la televisió o en directe, de competició o utilitaris: la mecànica és una altra de les seves aficions. No li agrada la ambigüïtat ni la indecisió, les coses clares i la xocolata espessa.

La música és la seva passió, per escoltar-la, interpretar-la, però poc per ballar-la.

És un home molt proper a la terra, apassionat de la muntanya, li agrada conèixer els arbres, els ocells, els bolets, els núvols... Gaudeix caminant, esquiant, descansant a la muntanya, fins i tot, escoltant la seva música.

Aquesta és la part més superficial, la que tots podem veure de l'Eloi; ara queda aquell vessant amagat, el de les emocions i els sentiments, de tant difícil accés, però que segur que està ple de generositat, estimació i agraïment. ■

TÉ 48 ANYS. ÉS NASCUT A SANT CUGAT I VIU A LA FLORESTA. MÚSIC I LLICENCIAT EN PEDAGOGIA. CASAT AMB 2 FILLS, LAURA (16), JOAN (14), I UN NEN ACOLLIT, NICO (11). APASSIONAT DEL CANT CORAL I LA MÚSICA EN GENERAL. ABSOLUTAMENT OPTIMISTA EN ELS ACTUALS TEMPS DE CRISI, ELS NOSTRES FILLS CONEIXERAN EL PROGRÉS, LA VIRTUT I L'AMOR.

És un gran navegant a la xarxa cibernètica. Li agrada comparar i triar sempre la millor opció, sense sentir-se influenciat pel que fa tothom

NEIX A SANT CUGAT, L'ANY 1957. EMPRE-SARI I FUNDADOR DE RÀDIO SANT CUGAT I LA PUBLICACIÓ 'TOT SANT CUGAT', AIXÍ COM PRECURSOR DEL 'DIARI DE SANT CUGAT'. ÉS BAIX DE LA LIRA DES DEL 2010.

El 2011 va ser banderer de Sant Antoni en motiu del 25è aniversari del 'TOT Sant Cugat'.

DE LA LIRA

Ramon Grau

Per Anna Troyano

Vergonyós, aspre, garrepa, home de pocs amics, fred, distant, envejós, negatiu, poc comunicatiu, trist, gens lluitador pel que estima o vol aconseguir... Ep! Aquest no és en Ramon, ben al contrari! Des de ben jove sempre ha volgut portar la batuta i organitzar: és participatiu, encoratjador, l'ànima de la festa. Sempre vol estar informat de tot i no només del que pertoca a la seva feina, el món de la comunicació local, sinó de tot el que passa al seu voltant i al món. És impacient i una mica impulsiu, però gairebé sempre aconsegueix el que es proposa. Home de paraula i de valors, romàntic, afectuós, inquiet i generós amb els altres, però també amb la seva família. Sovint passa el contrari, que una persona mostra una cara a la gent de fora i una de ben diferent a les persones que té al seu costat. En Ramon no és així. Sempre ha fet i fa el possible per tenir-nos contents als qui té a prop. Creu que el més important és compartir tot el que pugui amb nosaltres. Ara bé, no deixa de tenir els seus moments d'estrès per la feina i això li ha passat factura i ens ha provocat més d'un ensurt. Massa treballador? Sens dubte, molts dies allarga la jornada i continua la feina a casa fins ben entrada la nit, i això fa que no pugui descansar de manera suficient per tenir el cap airejat. Té un problema amb la noció del temps, sempre arriba tard... Li agrada molt l'art, sempre vol tornar a pintar però no acaba mai de començar; toca la bateria amb Els incombustibles; canta a La Lira; cada dia neda i sempre que pot camina per zones on la natura hi és present. L'enamora el Baix Empordà i els darrers anys l'Alt Empordà: quan pot s'escapa a Cadaqués. Li agrada llegir el diari al banc del jardí i, sobretot, estimar i sentir-se estimat. Sempre que necessites qualsevol cosa, ell està allà. No coneix la paraula no. Aviat serà avi i això serà massa! ■

DE LA LIRA

Joan Casajuana

Per Mercè Lahosa

En Joan és una persona molt activa i temperamental. Cal destacar tres aspectes pels quals s'ha sentit apassionat al llarg de la seva vida: els viatges, el muntanyisme i la música. Persona molt curiosa i estudiosa, estudia el planejament dels viatges amb gran meticulositat.

Cal destacar el seu caràcter sociable i la seva actitud tenaç que fa que no es rendeixi mai davant d'un repte, encara que sigui gairebé impossible d'assolir.

Ha viatjat en cotxe per tota Europa, incloent Rússia en temps de la dictadura, gran part del nord i del sud d'Amèrica, la Xina i el nord d'Àfrica.

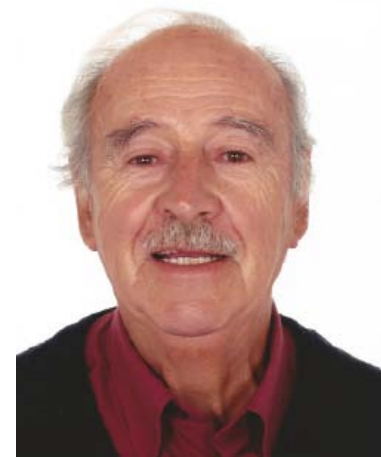
El fet de ser poliglota li permet comunicar-se sense grans dificultats.

La seva gran afició a la muntanya l'ha portat a formar part de diferents clubs de muntanya de Catalunya; actualment ho és del Club Muntanyenc Sant Cugat, i n'és guia dels grups que tenen interès de conèixer la serra de Collserola. Ha fet innombrables marxes de muntanya.

Ha cantat des dels 9 anys en diferents llocs i cors. És molt entès en musicologia. Acompanyat de la seva esposa, va formar part de la Coral Sant Cugat del Club Muntanyenc, de la qual en fou president i, actualment, és cantant de La Lira

Bon gastrònom, també li agrada cuinar. ■

NASQUÉ A MANRESA. TÉ 85 ANYS. VIU A SANT CUGAT DES DEL 1990. QUÍMIC DE PROFESSION. TÉ 4 FILLS, 6 NÉTS I 2 BESNÉTS. HA RE-CORREGUT MIG MÓN PORTAT PER LA SEVA PASSIÓ PER VIATJAR.

En Joan Casajuana actualment és el president català de l'agermanament entre les ciutats d'Alba i de Sant Cugat i, per tant, ha estat la persona responsable que La Lira visités la ciutat italiana i rebés el seu amable acolliment, fent possible l'intercanvi cultural a les seves festes així com també que La Lira protagonitzés una de les fites d'internacionalització més importants de la seva llarga història.

LA CANÇÓ DEL'ANY

LOS PESCADORS

De Josep Anselm Clavé

Los pescadors' és una barcarola catalana composta per Josep Anselm Clavé. Relata, de manera molt descriptiva, una nit de pesca amb les vicissituds i esforços dels pescadors, encenent les teies per pescar la groguenca llissa o el llobarro de llom blau. Detalla amb exquisida propietat terminològica -els escàlems, la fitora, etc.- la tasca dels pescadors, que semblen titans braus que desafien, de jorn i de nit, tots els elements adversos: foc, aigua i vents. Clavé exhorta els treballadors a la feina diària, dignificant-los com si fossin herois.

A ben segur molts de vosaltres recordeu o heu sentit a parlar de la dura vida dels pescadors, que tan bon punt havien pescat, venien de Badalona al mercat del peix i que en Pere el músic i en Pepe el petit el venien a la plaça.

És una música molt descriptiva, com 'Els remers del Volga' a la catalana i a la mediterrània. ■

LOS PESCADORS

BARCAROLA CATALANA, A VEUS SOLES

J. A. CLAVÉ.

Moderato. 2/4. 1875.

Tenors 1er Tenors 2os Baritons. Baixos.

Fresch lla - veig y mar bo - na - nça Bo - na pes - ca

Fresch lla - veig y mar bo - na - nça Bo - na pes - ca

Fresch lla - veig y mar bo - na - nça Bo - na pes - ca

Fresch lla - veig y mar bo - na - nça Bo - na pes - ca

nos - vi - den pro - du - den! A la mar! A la

nos - vi - den Los promenoerlan sens nos tur - da - na

nos - vi - den Los promenoerlan sens nos tur - da - na

nos - vi - den Los promenoerlan sens nos tur - da - na

SUSCRIPTOR N.º 146

Música i lletra:

Josep Anselm Clavé

Tipus:

Barcarola catalana a veus soles

Cantada recentment per La Lira:

Setembre de 2011

◀ Moment de la reestrena de 'Los pescadors' al mercat vell, durant la celebració del Patrimoni Viu.

24 de setembre de 2011.

*Fresc llebeig, i mar bonança
Bona pesca nos enviden
Los prohoms nos criden
sens més tardança
Que la nit serena avança
I la mar tranquil·la està*

*Anem! La barca aparellada
davalla al mar
A l'aigua va la barca
i el buc de la arrancada
Va platja avall.
La barca a l'aigua va*

*Els pescadors fers
contrarien los elements
Si, i ells jorn i nit, braus desafien
Foc, aigua i vents
Almenys los cels potents
Emparen los rústics llars dels
pescadors*

*On queden sers que el ser li daren?,
On queden ai! sos cars amors?*

*Pals en terra i platja, avall la barca
Força a popa, que algun pal s'esclata
Arria els caps, arria.
És poca la enseuada
Llibants de proa oh! Hissa
A l'aigua va la barca
A l'aigua va, ara va.
Brau patró el llaüt comanda
Tripulant-lo gent d'empresa
arria en banda.
Hala! A l'encesa*

*Vinguen teies, hissa,
Que la flama entorn atrau
Junt amb la groguenca llissa,
Al llobarro de llom blau*

*Escàlems per los remes,
Col·loca el bon remer.
La canya del timó,
empunya el timoner.*

*La teia enlluernadora
Encega el pescador,
I el cove i la fitora,
Prepara sens remor,*

*Al mar lo palangró
Hi vibra una cançó*

*Mar endins solca l'aigua el llaüt
E infla la flàmula l'aura balsàmica
mar endins solca l'aigua el llaüt
L'aigua que presta-li lliure tribut*

*Sí mar endins, mar endins,
endins mar endins va el llaüt,
Oh si mar endins, mar endins
Endins, mar endins va el llaüt,
Mar endins solca l'aigua el llaüt
La flàmula, la flàmula,
Mar endins solca l'aigua el llaüt
solca l'aigua el llaüt.
La nit expira lo jorn s'albira*

Oh vira!

ACTIVITAT 25 DE GENER

SANT ANTONI

Tal com hem vingut fent els últims anys, el 2011 La Lira també ha estat present a la festa dels Tres Tombs. És una festa que rememora el passat agrícola i ramader de la nostra vila.

El banderer escollitenguany ha estat en Ramon Grau Soldevila, empresari creador del 'TOT Sant Cugat', per arrodonir els actes de celebració dels 25 anys endegats a l'octubre de l'any passat. En Ramon Grau és un baix destacat de La Lira, demostrant un cop més el lligam que segueix existint entre La Lira i el teixit social de Sant Cugat. Que en Ramon Grau i la seva filla fossin banderers va donar més motivació a La Lira per participar en els actes dels Tres Tombs, guarnint el carro amb motius del degà de la premsa gratuïta com és el 'TOT Sant Cugat'.

Un cop guarnit el carro i després d'un esmorzar preparat al foc de l'escalfapanxes de Can Bell, vàrem anar al Pla del Vinyet a aplegar-nos amb la gent de les altres colles per iniciar la cercavila.

Fills i néts dels cantaires varen muntar el carro endolcint la vida dels vianants amb els caramels que repartien a tort i a dret. ■

▲ El banderer d'enguany ha estat Ramon Grau Soldevila, membre de La Lira, juntament amb la seva filla Laura i Josep M. Vallès, en motiu del 25è aniversari del 'TOT Sant Cugat'.

CANTADA 11 DE FEBRER

LLAR D'AVIS DE MIRA-SOL

La Residència Care ubicada a Mira-sol té com a objectiu l'atenció a la gent gran. A més a més de les necessitats bàsiques i de salut dels residents, cada any organitza uns actes culturals. Dintre dels actes culturals d'enguany, La Lira també hi va estar convidada. Ja gairebé és una tradició.

Els primers contactes de la participació de La Lira foren motivats pel contacte que el nostre company i vicepresident de La Lira, l'Antoni Gómez, manté amb la Residència Care puix que hi té la seva mare hostatjada.

És una cantada entranyable, atès que les persones per a les quals actuem tenen poques o cap possibilitat de relacionar-se amb l'exterior.

Cantem en una petita sala i en un espai en què, si hi som tots els cantaires, feina tenim per encabir-nos a l'escenari, però ho superem amb l'interès en atenció al públic a qui va destinat, que són indulgents i festegen molt les cantades tradicionals. ■

És una cantada entranyable, atès que les persones per a les que actuem tenen poques o cap possibilitat de relacionar-se amb l'exterior.

ACTIVITAT 20 i 26 DE FEBRER

GRAVACIÓ DEL DISC DE CARAMELLES

▲ Foto de família dels cantaires amb Marc Hosta, de l'estudi Aula de So i responsable tècnic de la gravació

Els amics i seguidors habituals de La Lira estimulen dia a dia els cantaires, manifestant que anem millorant constantment. Els propis cantaires estem satisfets del fet que amb esforç i disciplina i maldant per seguir estrictament les indicacions del mestre notem que ho fem millor. Potser se'ns van pujar els fums al cap, però li vam demanar a l'Eloi

Jover la seva opinió per poder gravar un disc. Després d'un quants assaigs més intensos, el mestre es va veure amb cor de liderar el projecte.

El dia 20 de febrer vam estar convocats a les 10 h del matí a l'Aula de So per començar la gravació del primer disc de La Lira al llarg de més de 129 anys d'història.

Quin progrés! Si ho poguessin veure els nostres antecessors... Era un dia històric. Era, per què negar-ho, una fita que tots esperàvem amb il·lusió.

Quin progrés! Si ho poguessin veure els nostres antecessors... Era un dia històric. Era, per què negar-ho, una fita que tots esperàvem amb il·lusió. Va ser un dia especial, una mica tens per diverses raons.

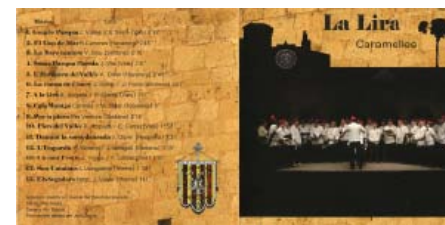
En primer lloc, presidia a l'ànim de tots el que se'n diu el pànic escènic. Gairebé ningú havia cantat mai en un estudi pensant que el que gravàvem es transformaria en un disc.

Era laboriós. A peu dret cantar o repetir algun passatge. Absència de l'Eloi per escoltar la gravació. Tornar a repetir. Tor-

nar a sortir. A la fi, solament pel posat de l'Eloi ja sabíem si caldria repetir o si estava raonablement satisfet.

La tensió per fer-ho bé, amb la màxima concentració per no haver-ho de repetir, o no tenir participació personal atribuïble si calgués repetir-ho.

La tensió i el cansament van poder amb els ànims d'en Miquel Garrell, que ens va donar un petit ensurt quan va perdre el coneixement i va haver de ser traslladat a l'hospital.

◀ Portada del disc de La Lira.

Refets de l'ensurt, van començar a arribar bones notícies de la recuperació d'en Miquel i ens vam anar relaxant.

Va ser com un assaig però amb més intensitat, que vam començar amb massa tensió, però de mica en mica l'ambient es va anar calmant i les coses van anar sortint com volia el director. Vam comprovar que a les gravacions fan trampetes. L'Eloi, després de cada peça: parar, escoltar la gravació, treure el que no queda bé, repetir el passatge que cal millorar i deixar el que a l'Eloi li satisfà. "Cortar i pegar".

Però per fi, als volts de les dues de la tarda, anàvem cap a casa cansats però satisfets. Va acabar sent una jornada profitosa, dura però profitosa.

El dissabte 26, tornem-hi, però a les quatre de la tarda fins a les nou del vespre. Això sí, més relaxats, ja que ja teníem una mica d'experiència.

Les dues jornades varen transcórrer entre tots nosaltres com sempre, amb bon ambient i amb sensació interior que aquestes fites serveixen molt per enfortir La Lira, la cohesió del grup i... l'autoestima. ■

ACTIVITAT 17 DE MARÇ

ASSEMBLEA

La junta va aprovar un procés de renovació de La Lira que calia comunicar a tots els cantaires per al seu assentiment i implicació. El procés de renovació és necessari per aconseguir una major font estable d'ingressos que permeti a La Lira créixer i desenvolupar majors activitats.

Abans cal repassar la història i analitzar l'evolució del fets:

La Societat Coral La Lira Santcugatense fou fundada el 1882 amb 80 socis cantaires (que pagaven vint-i-cinc cèntims cada mes), però en el decurs del temps s'havia reduït a 14 cantaires.

L'any 2007 celebrà el 125è aniversari, congregant tots els cantaires que per diverses circumstàncies s'havien anat allunyant de la Societat Coral i vam aconseguir aplegar 32 cantaires -actualment depassem la quarantena-, tot donant un impuls fort per poder continuar creixent a Sant Cugat.

L'embranchida aconseguida impulsa la consolidació del creixement i la potenciació de la societat actual.

L'impediment de tenir noves idees i posar-les en pràctica és gairebé sempre la manca de finançament. Davant cada suggeriment, la indefectible pregunta feta pel tresorer:

– I d'on traurem els quartos?

Amb l'actual estructura econòmica, que gairebé es podria titllar d'economia de subsistència, es perden oportunitats de creixement, d'actuacions amb desplaçaments i d'altres possibilitats, per a les quals el cor de La Lira podria donar-se a conèixer més, escampant la cultura catalana.

Es va proposar i acceptar crear diverses figures amb aportacions i contraprestacions distintes: **soci** cantaire, **amic** de La Lira, **col·laborador** de La Lira i **patrocinador** de La Lira

Hi ha accions que, a més a més de donar-nos a conèixer, ens poden aportar ingressos: gravació d'un CD, publicació de la revista anual, publicació al web, etc.

◀ El dia 13 de març, el Consell Permanent de la Federació de Cors de Clavé va convocar en Josep Garrell Casajuana a l'Assemblea General de Socis celebrada a la Garriga. En Josep Garrell hi assistí en nom i representació de La Lira.

Una de les idees que més suport va tenir va ser la de captar als instituts i a les escoles jovent que ens permeti garantir la continuïtat de La Lira, i així definir el futur amb optimisme.

Els cantaires constituïts en assemblea ho vàrem aprovar compromentent-nos a captar amics i col·laboradors segons les possibilitats, esperant que amb una economia més folgada podrem oferir més concerts sense tantes limitacions. Molt a la vora teníem el concert a Alba. ■

El procés de renovació és necessari per aconseguir una major font estable d'ingressos que permeti a La Lira créixer i desenvolupar més activitats.

EFEMÈRIDE 1 D'ABRIL

PRESENTACIÓ DEL NOU PROJECTE A L'AJUNTAMENT

Les eleccions catalanes del novembre de 2010 es van endur l'alcalde Lluís Recoder de titular de la Conselleria de Territori i Sostenibilitat, deixant l'alcaldia en mans de la tinent d'alcalde, Mercè Conesa.

En Josep Garrell, president de La Lira, va sol·licitar una entrevista amb l'alcalde per poder presentar-se institucionalment. Un dels acords que es van prendre a l'assemblea del 17 de març va ser el de presentar el nou projecte de La Lira a les nostres autoritats. La casualitat va fer que uns quinze dies després

d'aprovar en assemblea el nou projecte, el cap de protocol de l'alcalde ens va concedir l'audiència i, per tant, aprofitaríem l'avinentsa per desitjar-li molts èxits com a alcaldessa i per presentar-li el nou projecte.

El dia 1 d'abril, a les dotze del migdia, l'alcalde i el regidor de Cultura, Xavier Escura, varen rebre la junta de La Lira acompanyats per en Joan López. A continuació de les salutacions i presentacions protocol·làries, es va desitjar a Mercè Conesa tota la sort del món per dur a terme la difícil tasca que tenia per endavant.

◀ Notícia del 'Diari de Sant Cugat'

No acudíem a l'ajuntament a demanar més subvenció, sinó a fer avinent un projecte econòmic imaginatiu

Feta la introducció, li vam exposar que no acudíem a l'ajuntament a demanar més subvenció, sinó a fer-li avinent un projecte econòmic imaginatiu per poder disposar de més recursos sense haver de menester major subvenció.

La sensació d'alleujament de l'alcalde i del regidor es va reflectir en la cara i en les paraules que ens va adreçar: "És fantàstic que en un moment de crisi com el que estem passant i en què tothom pensa que és l'Administració qui ha de solucionar els problemes, vingui La Lira i exposi un projecte de major autosufi-

ciència, el qual us permetrà escampar dignament el nom de Sant Cugat. Us felicito." Ambdues parts vàrem manifestar la satisfacció per la trobada.

Li vam deixar una memòria d'activitats del 2010 i un CD d'estranquis: tan nou que encara no l'havíem presentat i encara hi havia cantaires que no en disposaven. Era una primícia que l'alcalde va agrair.

Així mateix li vàrem lliurar una medalla del centenari de La Lira i la memòria de les actuacions de La Lira el 2009. ■

ACTIVITAT 23 D'ABRIL

DIADA DE SANT JORDI

El dia de Sant Jordi és la diada cívico-cultural de Catalunya. Fins a aquest any, La Lira no hi havia assistit. La comissió encarregada d'organitzar la participació de La Lira a totes les festes i activitats importants del nostre poble va proposar a l'assemblea del 17 de març la idea de participar a la diada de Sant Jordi a partir d'aquest any i de manera habitual, proposta que va ser aprovada.

Era una diada estranya. Se celebrava el dissabte que precedia el diumenge de Resurrecció i el dilluns de Pasqua. Per tant, queia a l'inici de les vacances de Setmana Santa. Els gremis de llibreters i de floristes volien traslladar la data

albirant poca presència de gent.

Finalment es va celebrar el dissabte que tocava i La Lira va "plantar" la paradeta.

S'oferia de tot: llibres del 125è aniversari, el CD acabat de gravar, memòries d'activitats de l'any 2010, uns punts de llibre dissenyats per en Joan López i en Pasqual d'Ossó...

Malgrat les reserves inicials, va ser un dia magnífic. La Lira no podia estar absent en aquesta diada de Sant Jordi, i creiem que es van complir tots els objectius que ens havíem proposat: ajudar de la manera que millor sabem a fer país.

Presentació del disc

Però hi havia una raó per a nosaltres molt especial de celebrar la diada: la presentació després de 129 anys d'existència del nostre primer CD.

La presentació va anar a càrrec d'Eduard Jener en un acte presidit per l'alcaldesa, Mercè Conesa; acompanyada pel president de la Societat Coral La Lira, Josep Garrell; i del mestre de La Lira, Eloi Jover. L'Eduard Jener, crític de música, va lloar l'esforç fet per abastar una gravació tècnicament correcta i amb una selecció de peces esplèndida, que desgrana una per una amb la valoració pertinent.

Va dedicar també unes paraules al cor d'homes que constitueixen la història viva de Sant Cugat i la transmissió de les tradicions, i va cloure la intervenció amb una efusiva felicitació.

La presentació es va fer a la Sala del Tapís, sobre del claustre, on entre els cantaires, els amics i simpatitzants vam ocupar tot l'espai previst. També les paraules de Mercè Conesa van exaltar la funció de La Lira com a element integrador de la societat sancugatenca i mantenidor de les tradicions i la cultura catalana. Tot seguit es va iniciar una ballada de sardanes arrodonint la diada de Sant Jordi. ■

24 i 25 D'ABRIL. DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA

CARAMELLES

PLÀNOL DE LES CARMELLES

DIUMENGE 24 D'ABRIL

- 1 Plaça de Sant Pere
- 2 Cal Caballu
- 3 Monument a La Lira
- 4 Plaça del Rei
- 5 Llar d'Avis
- 6 Carretera de Cerdanyola
- 7 Cal Vinyeta

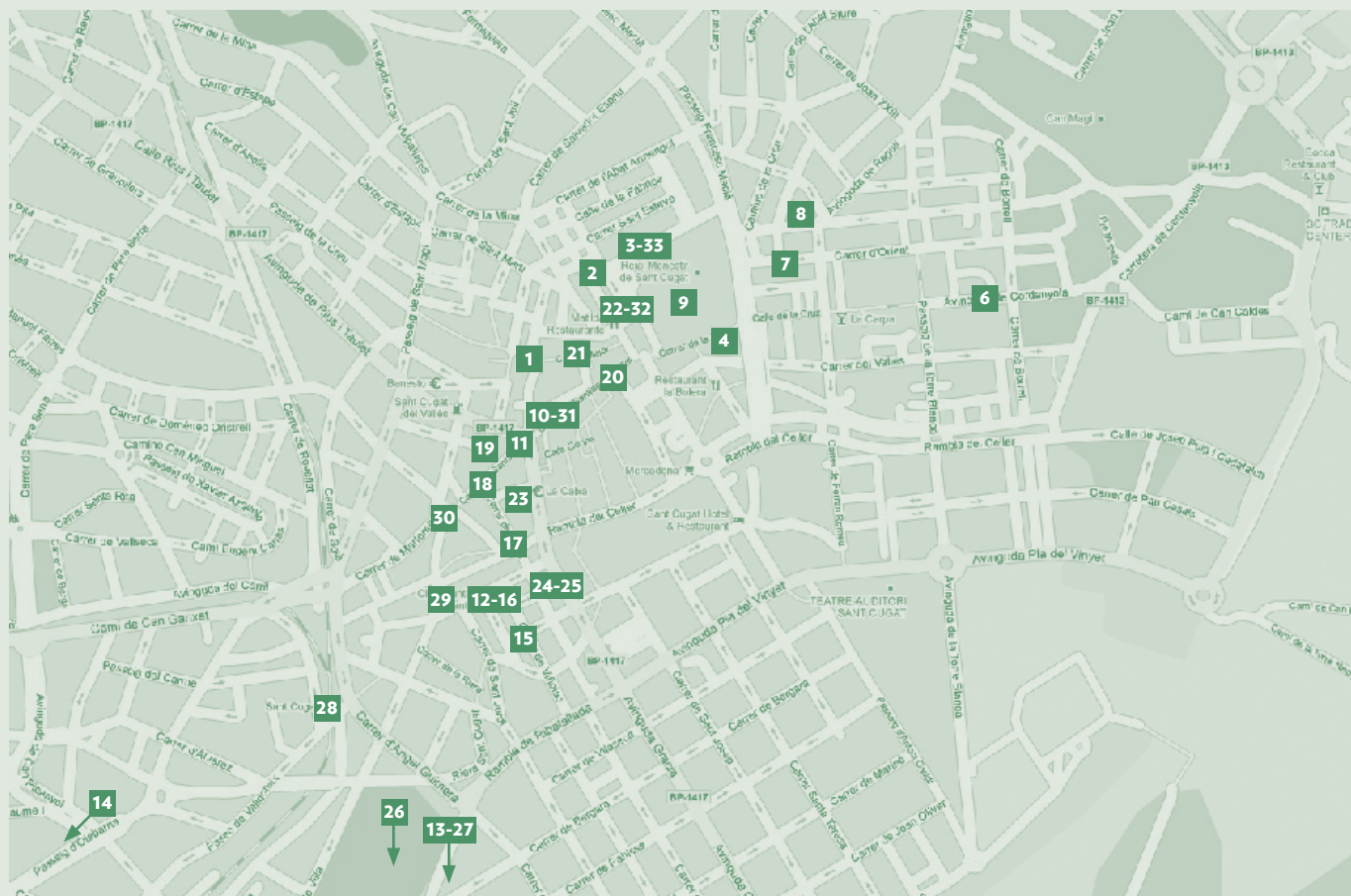
- 8 Llar d'Avis Santa Rosa
- 9 La Llotgeta del Monestir
- 10 Quatre Cantons
- 11 Carrer de Santa Maria
- 12 Plaça de Barcelona
- 13 Can Ollé
- 14 Cal Miñarro

DILLUNS DE PASQUA

- 15 Cal Boldú
- 16 Plaça de Barcelona
- 17 Carrer de Xeric
- 18 Fleca de Santa Maria
- 19 Gelateria Pros
- 20 Cal Sabat
- 21 Casa d'en Xavier Azqueta

- 22 Plaça d'Octavià
- 23 Cal Garrell
- 24 Cal Troyano
- 25 Cal Tartaner
- 26 Can Trabal
- 27 Cal Sivilla

- 28 Monument a Lluís Millet
- 29 Carrer de Valldoreix i Sant Antoni
- 30 Plaça de Doctor Galtés
- 31 Quatre Cantons
- 32 Plaça d'Octavià
- 33 Monument a La Lira

CARMELLES CANTADES*

A La lira
 Boga boga
 Cala Montgó
 Damunt la sorra daurada
 El llop de mar
 Goig de Pasqua
 Ja som a Pasqua
 Jovenívola
 La calma de la mar
 La dansa de l'amor
 La mare cantora
 La Maria de les trenes
 La maquinista
 L'Empordà
 L'havanera del Vallès
 Les cobles marineres
 Les flors del Vallès
 Les noies de la torrassa
 Per tu ploro
 Setembrina
 Som catalans
 Un cant festiu

LES MÉS CANTADES

- 1 Les Flors del Vallès (12)
- 2 Cala Montgó (8)
- 3 Per tu ploro (7)
- 4 Damunt la sorra daurada (7)
- 5 Un cant festiu (6)
- 6 Som catalans (5)
- 7 L'havanera del Vallès (5)

* Dades recollides i facilitades per Jordi Farrés

CARMELLES 24 D'ABRIL

DIUMENGE DE PASQUA

Cantada a la Llotgeta del Monestir

No hi ha dubte que les cantades de caramelles són el pinyol dels actes de La Lira. És el motiu de l'existència del cor, compleix amb els actuals objectius de fer país mantenint les tradicions i integrant-nos amb tothom.

Enguany, el calendari ens ha fet coincidir les caramelles amb la diada de Sant Jordi. Això va fer que el diumenge ja tinguéssim un bon escalfament, ja que la diada ens va posar les pulsacions a cent.

La tradició mana que a les 10 h del diumenge estiguem convocats a la **plaça**

de Sant Pere, davant del mercat vell, i fem les primeres cantades d'assaig. Un diumenge a les deu del matí passa poca gent i no hi ha tant compromís. Serveix per agrupar-nos, escalfar i posar-nos en forma. Plovisquejava. La marquesina del mercat modernista serví d'aixopluc i de càmera de ressonància.

Cada any estem més organitzats: jerseis, horaris, cantades... El president ens indica on anem, quantes peces cantem i com anem d'horari. El mestre decideix quines cançons cantarem, depenent del desgast de la veu (sobretot dels tenors),

de l'auditori o simplement del seu humor o inspiració.

Malgrat que el temps no ens va acompanyar gaire i ens va obligar a aixoplugar-nos de tant en tant, no vam deixar de cantar enlloc.

El recorregut és gairebé invariable: **cal Caballu**, el **monument**, sota el **campanar**... són els llocs per on vam anar fent camí fins arribar a l'**avinguda de Cerdanyola**, que és on més ens va ploure, però on més gent es va arrebregar per escoltar les caramelles.

Les cantades de caramelles són el pinyol dels actes de La Lira. És el motiu de l'existència del cor.

La tradició mana que a les 10 h del diumenge estiguem convocats a la plaça de Sant Pere

Tot seguit vam anar a casa del **Cisco** -en homenatge al malaguanyat president- on ens esperaven la Rosa i en David, junt amb altres familiars i amics i amb qui vam compartir una estona.

A la **Llar d'Avis**, tres peces, que anàvem justos de temps

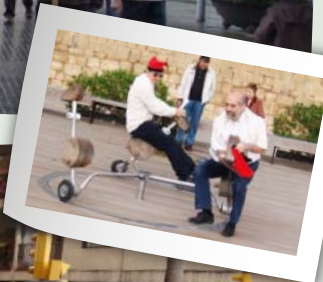
La coral de La Unió també canta caramelles i coincidim a les cantades institucionals al **Monestir** i a l'**ajuntament**.

La cantada al **Monestir**, a la sortida de la **missa de dotze**, supedita l'hora de la cantada a l'ajuntament, que tradicionalment se segueix celebrant a la **plaça de Barcelona**. Per no haver de competir qui arriba primer a repenjar l'estendard del mur de la casa abacial i acabar mitja hora abans, els presidents de les dues corals ja han pactat anys alternatius, evitant així curses infantils i picaresques. Atesos per les autoritats municipals, ens obsequien a ambdues corals amb un aperitiu.

La cantada a **casa Ollé** i el moment per dinar amb els invitats depèn, doncs, de l'horari institucional. Encara que ningú ho fa palès, podria ser, per l'hora tardana, que alguns tinguessin més ganes de menjar la fideuà que d'escoltar La Lira.

La darrera actuació del diumenge és a casa del company **Alfons Miñarro**, que si bé exigeix a l'hora de cantar, després ens ofereix un aperitiu amb patates al caliu amb allioli, que ja ens serveix de dinar. Gran hospitalitat. ■

Malgrat que el temps no ens va acompanyar gaire, no vam deixar de cantar enlloc

A la plaça del Rei: foto de família de La Lira

CARMELLES 25 D'ABRIL

DILLUNS DE PASQUA

El dilluns no pot començar d'altra manera que esmorzant a **cal Troyano**. Des de quarts de nou, la plaça de Barcelona s'omple de bullici amb l'arribada dels cantaires amb les aportacions corresponents. L'un porta cansalada viada, l'altre xistorra de Navarra, l'altre orujo, vi, cafè, una coca de llardons, la coca de la Teresa Boldú, ... Val a dir que no ens manca de res. Un esmorzar com cal. Escalfapanxes encès per fer la brasa i coure el que calgui i asseguts a taula.

Quan arriba el mestre s'acaba la gresca i fem les primeres vocalitzacions que, lògicament, surten eufòriques. Fem dues cantades d'agraïment, la primera 'in situ' a la Rosa i el Joan Troyano per acollir-nos tradicionalment; i, travessant la plaça, fem la segona per a la **Teresa Boldú**.

Passats aquests moments de confiança extrema comencem un recorregut duríssim que no acabarà fins a quarts de nou del vespre.

MATÍ:

Plaça de Barcelona, **cal Boldú**, carrer de Xeric, **Josep Blanes**, carrer de Santa Maria, **Vallespà**, **Gelateria Pros**, rambla del Cellar, carrer de Sant Ramon, **srs. Azqueta**, carrer de Santiago Rusiñol, **Pastisseria Sàbat**, carrer Major, plaça d'Octavià, Quatre Cantons, carrer de la Lluna, **sra. Anna Munné**, plaça de Barcelona, **cal Troyano**, **cal Buscallà**, **Can Trabal**, **sra. Montserrat Amat** i rambla de Ribera, **srs. Sivilla**.

Passats els primers moments de confiança extrema, comencem un recorregut duríssim que no acabarà fins a quarts de nou del vespre.

Però aquest any s'ha produït un fet diferencial: com que havíem gravat el CD, vam creure que la cantada de caramelles era una oportunitat immillorable per difondre'l, i a fe que vam aprofitar l'oportunitat amb l'ajut de la **Rosa**, l'**Irma**, la **Berta** i el **David**, que al mateix temps de passar la barretina oferien a la gent la possibilitat de comprar el disc. Per un cantó es generen recursos i, per l'altre, a partir d'ara molta gent ens podrà escoltar des de casa.

A les cinc de la tarda a la **plaça de Lluís Millet** davant del seu monument. Estàvem derrotats. Havíem dinat el que oferien les cases, i tot i la prodigalitat dels amfitrions, no és el mateix. I a més, molts trobaven a faltar una becaïna.

Amb professionalitat i esperonats pels amics i seguidors que ens donaven suport, vam saber complir els compromisos anunciats amb puntualitat.

L'ajut de la Rosa, l'Irma, la Berta i el David: al mateix temps de passar la barretina oferien a la gent la possibilitat de comprar el disc

A la plaça de Barcelona: la tradicional fotografia oficial de la temporada

Amb professionalitat i esperonats pels amics i seguidors que ens donaven suport vam saber complir els compromisos anunciats amb puntualitat.

Cantades,
àpats i alegria

TARDA: Plaça de Lluís Millet (estació FGC), carrer de Valldoreix, carrer de Sant Antoni, plaça de Doctor Galtés, plaça dels Quatre Cantons, plaça d'Octavià (Monestir) i monument a Anselm Clavé. A la plaça d'Octavià vam fer les darreres cantades i la foto oficial. Entre la gent que ja hi era i la que es va afegir a escoltar-nos hi havia una gernació que feia molt de goig.

La darrera cantada simbòlica 'L'Empordà' al peu del monument a La Lira, convidant després a coca i vi a tothom.

Un any més vam comentar entre nosaltres la duresa del recorregut i la necessitat d'adaptar-lo a edats i condicions.

Val a dir que les caramelles són la raó de la nostra existència i també són les actuacions més gratificants. ■

La darrera cantada simbòlica, 'L'Empordà', al peu del monument a La Lira, convidant després a coca i vi a tothom.

▲ Homenatjant Lluís Millet. Plaça de Lluís Millet.

Cantada final al monument a La Lira

Fotografia de família a la plaça d'Octavià

ACTIVITAT 30 D'ABRIL

ARROSSADA A CAL MIÑARRO

Els diferents compromisos van fer que la tradicional arrossada del primer de maig a ca l'Alfons Miñarro s'organitzés el dissabte 30 d'abril. El temps era insegur, però els ànims de la família Miñarro brillaven amb llum pròpia. Com cada any, l'arròs estava confiat a un professional de paelles multitudinàries per assegurar l'èxit gastronòmic. ■

Com sempre, ens
vam trobar com a
casa gràcies
als grans amfitrions

CANTADA 30 D'ABRIL

III GRAN TROBADA DE ÇORALS A LLIÇÀ D'AMUNT

El dia 5 de juny es va celebrar a Lliçà d'Amunt la III Gran Trobada de Corals, en la qual la nostra societat hi va estar convidada.

La programació dels actes preveia iniciar a les 9 h del matí amb una concentració d'estendards i posteriorment un esmorzar de germanor al bosc de la riera del Tenes i, per tant, al descampat.

La meteorologia no ho va permetre i, amb una bona capacitat de reacció, els organitzadors van traslladar les taules, cadires, plats, gots, coberts, etc. a un teatre. Tot i que es va endarrerir més de mitja hora, tothom ho va comprendre i hi van col·laborar els esforços voluntaris. Tots vam estar d'acord que la botifarra era molt bona. Quan van poder desparar les taules i deixar una platea apta per al públic, van començar les actuacions.

A partir de les 11.30 h, les deu corals participants van començar a oferir les seves cançons (dues peces per coral) davant d'un nombrós auditori presidit per les autoritats locals. Com a cloenda i en senyal d'agermanament, totes les corals van cantar l'obra de Josep Anselm Clavé: 'Salut als cantors', que va dirigir el mestre de la coral amfitriona.

Quan va finalitzar, el president de l'entitat amfitriona va fer entrega d'un record de la trobada a totes les corals.

La Societat Coral La Lira, dirigits com sempre pel nostre director Eloi Jover, vam interpretar: 'Per tu ploro', de Pep Ventura i 'Un cant festiu', de Josep Voltes. ■

CANTADA 30 D'ABRIL

CONCERT SOLIDARI AL RAVAL

A BENEFICI DEL CASAL D'INFANTS
DEL RAVAL (BARCELONA)

Les veus de
La Lira varen
retronar amb
contundència
entre els murs
romànics de
l'església de
Santa Anna

La gènesi i desenvolupament del concert ha estat redactada per la **Roser Llongueras**, esposa del company de La Lira Jordi Farrés i mare de la soprano Júlia Farrés Llongueras, que ha estat la principal impulsora d'aquest.

El diumenge dia 1 de maig del 2011, a les 6 de la tarda, a l'**església de Santa Anna de Barcelona** se celebrà un concert solidari en benefici del **Casal dels Infants a Catalunya**.

El concert va ser organitzat pel Casal

dels Infants i va comptar amb intèrprets de Sant Cugat del Vallès: la coral La Lira i el mestre **Eloi Jover** com a director i pianista acompanyant, la soprano **Júlia Farrés Llongueras** i la flauta travessera **Patrícia de No**, els quals van aconseguir omplir l'església de Santa Anna de Barcelona.

Bona part del públic venia de Sant Cugat a donar escalf als seus artistes. Tothom estava com a casa.

Pel que fa a les peces es va escoltar un

repertori de compositors internacionals: E. Morera, F. Mompou, M. Ravel, J. Massenet, V. Olivé, P. Ventura, J. S. Bach, R. Schumann, R. Strauss, Puccini, J. Voltes, G. Donizetti, i com a bis, l'«Ave Maria» de F. Schubert que alguna petita llàgrima va fer caure entre els assistents.

Els diners de cadascuna de les entrades i de la «fila 0» eren el fons o donatiu a destinar per l'assoliment d'un bon suport docent dins el marc d'activitats educatives organitzades per als infants i joves més desfavorits a fi d'ajudar-los en projectes socials de gran necessitat per a ells.

Aquest concert va ser la nostra contribució vers aquest Casal dels Infants per ajudar-los i poder atendre i donar resposta al fet que tots aquests infants i joves tinguin un bon ajut en el procés d'escolarització i d'aconseguir la integració de joves en risc en la formació i inserció social i laboral i en el suport social a infants i famílies.

Va ser una iniciativa compartida amb els

membres del Casal dels Infants del Raval que amb molt de gust van posar-se a treballar per a aquest esdeveniment. Un concert preparat amb molta il·lusió i esforç per part de tothom.

Val a dir que va ser un concert espectacular per les peces que tothom va interpretar, doncs l'acústica, el marc i el caliu de la gent van permetre que tots els participants donéssim el millor de nosaltres.

Val a dir que després de les delicadíssimes interpretacions de **Júlia Farrés Llongueras** i de la flauta travessera de **Patrícia de No**, les veus de La Lira varen retronar amb contundència entre els murs romànics de l'església de Santa Anna.

La Lira va interpretar: «Damunt la sorra daurada», «Per tu ploro», «Cala Montgó», «L'Empordà» i «La dansa de l'amor».

Júlia Farrés Llongueras va interpretar «Chacun le sait» de la «Fille de regiment» de Donizetti acompanyada per La Lira. ■

17, 18 i 19 DE JUNY

VIATGE A ALBA

Per **Joani López Manzanares**

Divendres el dia s'havia llevat ennuvolat, però a mesura que la gent de La Lira s'anava levant el dia també es va anar aclarint. Eren tres quarts de nou i em vaig trobar el sr. president que anava a comprar el diari i estava com un flam (devia ser per la responsabilitat de presidir una entitat tan prestigiosa com La Lira, la qual es trobava davant una de les fites més importants dels seus 129 anys d'existència: anàvem a la ciutat italiana d'Alba a fer un concert).

Alba és una ciutat d'uns 30.000 habitants situada a la província de Cuneo, a la regió del Piemont. És considerada la capital de la zona del Langhe, i és famosa per la tòfona blanca i la producció del vi. Els orígens d'Alba són anteriors a la civilització romana, probablement lligada a la presència de tribus celtes i lígurs a la regió.

I per què a Alba? Doncs bé, el nostre company Casajuana, que per cert ens va fer de guia al llarg de tot el viatge i va ser de molta ajuda, ens ho va anar

No us perdeu la imatge del Sindo, que en un gest de generositat, es va presentar al punt de la marxa per si faltava alguna plaça a l'autocar i portar-lo en un cop de moto.

explicant al llarg dels tres dies i així vam anar entenent aquest perquè.

Vam ser convidats per La Família Albeisa a participar en el seu concert anual del solstici d'estiu, juntament amb la seva coral Stela Alpina, formada per uns 25-30 homes sols. El concert era en benefici de l'Associació Contra el Càncer i estava dedicat a la memòria de les sres. Licia i Mara, ambdues traspassades en el darrer any.

El viatge, bàsicament, el vam dur a terme per participar en l'agermanament

entre la nostra ciutat i la ciutat d'Alba i per participar en aquest concert solidari que va tenir lloc el dissabte dia 18 de juny a l'església de San Domenico.

Val a dir que l'església era gairebé plena: a part dels amics i associats de La Família Albeisa, els del comitè i amics del Coro La Rocca, i els nostres familiars i amics que ens van voler acompanyar en el viatge; l'acte va estar presidit per la nostra alcaldessa, l'alcalde de la ciutat d'Alba i el regidor de Cultura de la nostra ciutat, el sr. Escura.

La sortida de l'aeroport va ser molt ràpida i a les 4 en punt tots érem dalt de l'autocar que ens va portar a la ciutat d'Alba, on vam arribar prop de les 7 de la tarda.

Bé, després d'aquest parèntesi per posar en context el motiu del viatge, anirem al dia a dia.

A les 11 en punt estàvem convocats al lloc de sempre (Pla del Vinyet - Cèsar Martinell), on l'autocar ens portaria cap a l'aeroport. El primer d'arribar va ser el Fernando, i l'últim no ho recordo gaire bé, però podria haver sigut el Troyano o el Totxo, per variar.

De tota manera no us perdeu la imatge del Sindo, que en un gest de generositat

es va presentar al punt de sortida per si faltava alguna plaça a l'autocar i portar-lo en un cop de moto. De tota manera, un cop fet el recompte de "cabres i cabrits" no va caldre fer ús del transport addicional que ens va oferir el Sindo, i tots cap a l'aeroport, on arribem prop de les dotze. Tot just arribar a l'aeroport, el primer entrebanc: el company Ramon Grau es va deixar el bitllet a casa! Com que fa poc que canta a La Lira i no està acostumat a fer viatges fora de les nostres fronteres com els més antics del coro, doncs... Sort que amb l'ajut d'un home expert

Assaig

en aquests assumptes com és en Benet Dinarès, en cinc minuts, tot resolt.

El segon entrebanc el va tenir en Pasqual d'Ossó a l'hora de passar l'arc de seguretat: resulta que portava (vés a saber per què) una petita navalla i l'hi volien confiscar. Bé, al final, després de plorar una mica i de fer veure als duaners que amb aquella navalla no podia fer mal a ningú, li van permetre passar sense haver de desprendre's d'aquell bé tan preuat que per a ell representava aquella 'merda' de navalla.

Esperant l'Artur i el Diego

Pensàvem que amb aquests petits incidents, que no serveixen més que per a l'anecdota, s'havia resolt tot, però no! Diu la dita castellana "que no hay dos sin tres". Doncs es va complir, i sabeu qui el va provocar? Doncs el Domeño. I per què? Perquè portava dues bosses i això els duaners no ho van passar, i ja hi som: omplint bosses dels altres perquè el sr. Domeño no es quedés sense la pròtesi o sense la roba per canviar-se durant tres dies... i visca La Lira!, que som una colla d'amics!

**Acte institucional amb l'alcalde d'Alba
i l'alcaldesa de Sant Cugat**

A les dues ens van avisar per anar cap a la porta d'embarcament, que és segur el moment que es fa més pesat en els aeroports, que, per cert!, va ajudar a fer-lo més agradable en Joan Garriga, company de la nostra alcaldessa, convidant-nos a tots a menjar bombons. No sé d'on els va treure, si els va comprar, els hi van regalar o va anar a la fàbrica a comprar-los, però vam estar menjant bombons gairebé fins arribar a Itàlia.

A les 14.20 h, l'avió va enlairar-se cap a l'aeroport de Malpensa. Era un avió de

la companyia Easy Jet, amb capacitat per a 165 persones, però tan sols érem 105 (67 de La Lira). El vol va ser normal, sense cap incident remarcable i al cap d'una hora i quaranta-cinc minuts arribàvem al nostre destí.

La sortida de l'aeroport va ser molt ràpida i a les 4 en punt tots érem dalt de l'autocar que en dues hores ens va portar a la ciutat d'Alba, on vam arribar prop de les 7 de la tarda.

Fotografia amb l'alcaldesa a l'ajuntament d'Alba

No vull passar per alt abans de continuar, que al llarg del vol els companys Quenyo i Totxo van ser felicitats per tota la tripulació ja que celebraven aquell mateix dia el seu aniversari.

A Itàlia el dia ens va rebre plujós, però no va passar de 4 gotes.

Tot just arribar, el grup de la sra. Conesa i el sr. Escura van ser rebuts per la sra. Lucciana i, posteriorment, es van traslladar al seu hotel.

També la Teresa de Cal Boldú era esperada pels amics d'Alba, amb qui va compartir aquests tres dies; tots els altres vam fer 5 minuts més d'autocar fins a l'Hotel Alba, que va ser el nostre hostalatge al llarg del cap de setmana.

Tot just arribar, el Benet Dinarès va anar organitzant les habitacions. S'ha de dir que en el repartiment dels llits no hi va haver cap disgust ni atac de gelosia per les parelles de ball que ens va adjudicar, almenys que es notés, i un cop acabat aquest tràmit, tots cap a les habitacions, cap a la dutxa, o... véu a saber!

En Pasqual i en Joani van anar cercant un lloc més o menys còmode per poder dibuixar alguna de les coses interessants que ens oferia la ciutat.

Això sí, abans de l'escampada general, va sonar la veu del sr. Antonio Gómez informant que el sopar se serviria a 2/4 de nou, per als qui sopaven a l'hotel. Fins a aquest moment i després del relax general, tothom va sortir a estirar les cames: uns pels voltants de l'hotel i d'altres van començar a conèixer la ciutat.

El menú? 'Pasta, mucha pasta' (per cert, molt bona). El segon, carn amb verdures. Postres i vi, molt de vi. Tot va ser molt correcte.

Al llarg del sopar, l'Eloi ens va proposar de fer un petit assaig per repassar algunes peces que no teníem tan apamades. Va ser un assaig amb l'acompanyament de les dones, que per cert, va ser dur, bastant dur, i no per les dones, que quedí clar, sinó perquè suposo que amb el vi del sopar no hi havia manera que ens entressin les notes, però bé, al final oli en un llum. En aquest assaig es va produir un fet que en principi no volia fer constar, però crec que perquè no quedí com una mala pràctica, s'ha de fer públic, i és que uns quants membres de La Lira (dels quals no diré el

ALBA
2011 LA LIRA

El concert estava presidit per les autoritats polítiques d'ambdues ciutats i també per les econòmiques i eclesiàstiques de la ciutat d'Alba.

nom perquè la seva reputació no quedés danyada) no van presentar-se a l'assaig: es van quedar a Alba, es van atipar com a lladres i van aparèixer a mitjanit amb les respectives; això sí, amb una cara de satisfacció que fins i tot hem de reconèixer que feien enveja! I ben fet xavals, que la vida són quatre dies!

A partir d'aquí vam esperar, fent una mica de tertúlia, que arribessin el Diego i l'Artur que per diferents motius no van poder viatjar amb el grup. Van arribar a quarts d'una i, un cop fetes les salutaci-

ons pertinents, tothom a dormir, doncs el dia havia estat llarg i ens esperava un dissabte ple d'activitat.

El dissabte el dia es va llevar, com és costum, ennuolat, i a les 6 del matí ja van anar apareixent els més matiners, a saber: el Josep Sala, el Pitu, el Joani i una mica més tard el Quenyo, que per cert, segons els seus companys de l'lit, 'lease' Pasqual d'Ossó i Josep Sala, es va passar la nit roncant, semblava un tren de vapor, encara que ell diu que tan sols era una respiració profunda.

A 2/4 de vuit ja teníem el menjador amb les viandes a punt, que per cert, eren molt abundants.

A 2/4 de 10 ens recollia l'autocar per portar-nos al centre de la ciutat ja que a les 10 en punt tota la comitiva encapçalada per la nostra alcaldessa i el sr. regidor de Cultura van ser rebuts per les autoritats locals en un acte institucional.

Bé, s'ha de dir que igual que n'hi va haver que van saltar-se l'assaig de divendres, també hi va haver dos personatges que es van

lliurar de la recepció i que no són altres que el Pasqual d'Ossó i Joani López que, com tots sabem, tenen el costum de dibuixar les coses interessants d'allà on anem. Són escapades que, encara que políticament no queda massa correcte, són acceptades per la majoria i enteses com un valor més aviat positiu de les sortides de La Lira.

Mentre la recepció es duia a terme, el Pasqual i el Joani van anar cercant un lloc més o menys còmode per poder dibuixar alguna de les coses interessants (per cert, en són moltes) que ens oferia la ciutat.

A les 11 h, acabada la recepció, i fins a les 2 de la tarda, escampada general. A més, era dia de mercat, i entre això i els membres de La Lira vestits de gala, la ciutat va anar agafant color.

Ja us podeu imaginar el Joan i el Pasqual buscant un racó per dibuixar, les senyores per les parades i els homes, la majoria, buscant terrasses (que per cert, n'hi havia moltes i molt maques) per fer la cervesa.

Va anar passant el matí de la manera més agradable.

No vull passar per alt un fet que es va produir al llarg del matí i que no parla gaire bé d'algun membre de La Lira.

Resulta que mentre el Joan i el Pasqual dibuixaven, hi va haver qui va considerar que allò que fèiem es mereixia una gratificació, i ens van llançar monedes com si fóssim pidolaires. I el cas no és el gest que van tenir, que pot ser discutible, el fet és que entre tots tan sols ens van deixar en el barret un euro amb vuitanta cèntims! No ens va arribar ni per una 'birra'! Indignant, no?!

A la tarda vam anar a un santuari als afores d'Alba, però l'activitat més important va ser la visita a les caves de La Família Albeisa.

Va ser una tarda magnífica, a destacar: primer, tan sols admirar les magnífiques vinyes de tota la regió, amb un paisatge meravellós, conreades en uns llocs gairebé inaccessibles. Després, a mesura que pujaves la muntanya, semblava que als peus tinguessis una catifa per com n'estaven de cuidades i arreglerades i, per rematar-ho, la visita a les caves

ubicades dalt d'un turó, des d'on es contemplava tota la comarca: una visió espectacular.

Després que la filla de la família ens donés la benvinguda i ens fes cinc cèntims de tot el que veuríem, vam estar convidats a un tast de vins dels que ells elaboren, els quals són magnífics.

Nosaltres, com a agraïment a la seva hospitalitat, vam decidir de cantar una peça del nostre repertori i, atès el lloc on érem, no podia ser una altra que

Concert a l'esglesia de San Domenico di Alba

Un cop acabat el concert, ens van oferir un sopar als afores de la ciutat i, tot i que hi eren presents les autoritats, no va tenir en cap moment res d'institucional

'Setembrina'. Va ser molt ben rebuda per tothom i molt aplaudida.

A quarts de cinc vam anar a San Domenico per fer un assaig comú amb l'altre cor, però no es va produir per incompatibilitat del contrincent. Tots ho vam agrair ja que això ens permetia tenir més temps per descansar de cara al concert de la nit.

A 2/4 de nou cap a San Domenico, que mica en mica s'anava omplint de gent i que a l'hora de començar estava ple.

Com ja he explicat, el concert estava presidit per les autoritats polítiques d'ambdues ciutats i també per les econòmiques i eclesiàstiques de la ciutat d'Alba.

En primer lloc, el Coro Stela Alpina va interpretar 5 peces i a continuació, sense més preàmbuls, La Lira vam començar sota la direcció del nostre director, Èloi Jover, i amb l'acompanyament del Diego Lahuerta a l'acordió i l'Artur Regada al contrabaix, el nostre concert que va constar de 13 peces del nostre repertori clàssic i que per la durada dels aplau-

diments i el seu volum deduïm que va agradar molt, fins al punt que ens vam veure obligats a fer 3 o 4 repeticions.

La conclusió més important que hauríem de treure d'aquests intercanvis, a més del que ens ajuda com a cor a madurar, és el fet de donar a conèixer amb el nostre treball una part de la cultura del nostre país més enllà de les nostres fronteres.

Un cop acabat el concert, ens van oferir un sopar als afores de la ciutat i, tot i

que hi eren presents les autoritats de les dues ciutats, no va tenir en cap moment res d'institucional. Va ser un sopar de germanor en el qual no va faltar de res: ni el cava, que encara que no era català era molt bo. Val a dir que el sopar va anar transcorrent entre xerrada i xerrada sense massa gresca, ja que a l'hora que va començar, quarts de dotze, la majoria estàvem més per fotre'ns al llit que per a una altra cosa. De tota manera, vam aguantar fins a quarts de tres de la matinada i com que estàvem més morts que vius, passats 5 minuts érem dalt de

l'autocar que ens va portar a l'hotel.

Quan ens vam llevar, la majoria teníem la sensació que aquella nit no havia existit i, fins i tot, quan vam arribar al menjador a quarts de nou, vam saber que algú havia tingut un petit lapsus com, per exemple, en Joan Artigas, que a l'habitació es mira a la seva dona, la Maria, i li diu: "Ara no sé si m'haig de vestir o desvestir. Són coses de la edat".

També el temps ens dirà si després d'aquesta nit, que per les ulleres de

la majoria podia semblar que va ser una nit de bacanal fora de les parelles estables, que per cert n'eren moltes en aquest viatge, si després d'aquesta nit es pot formar alguna parella nova, o trio, encara que amb les parelles que va formar el Benet no ho crec. A saber: el Quenyo, en Josep Sala i el Pasqual d'Ossó. El Totxo, el Diego Lahuerta i l'Artur Regada. El Manel Moreno, el Joani i l'Eduard Solé. "iCasi ná!" Tampoc hem sabut que després del viatge s'hagi produït cap divorci.

El diumenge, després d'esmorzar a l'Hotel Alba, anem a peu cap a la catedral, si bé alguns varen aprofitar dos viatges de la "navette" del mateix hotel, conduïts pel mateix propietari.

La catedral, del segle XIV, després d'anys d'obra ara es veu bastant renovada. La missa era a les 10.30 h i estava dedicada a la festa del Borgo San Lorenzo, un dels set o vuit barris d'Alba. Cada un d'aquests té el seu propi Sbandieratori de diferents colors. La missa va ser bastant solemne, en estil molt preconiliar,

que en les seves ofrenes i lectures ens situen en l'època del dictador. Prèviament havíem acordat la nostra participació cantada, que per cert, va sonar molt bé i ens fou molt alabada.

Abans de començar, el cap d'un grup de joves cantaires ens va demanar si podíem reforçar-los en alguns cants ja que ells eren molt pocs, 'sotovoce' vam córrer la veu i entre els nostres homes i dones es va poder sentir una mica de fons en alguna peça que ja ens sonava.

Ens van oferir un aperitiu i refrescos a tothom i després un dinar sota unes carpes, preparat i servit per molts i moltes voluntàries

A la sortida, i previ intercanvi dels dos cors, ja ens esperava la comitiva dels banderers per conduir-nos a la Pizzeria Falcone, on ens dedicaren una actuació molt completa dedicada a La Lira i a La Família Albeisa. Aquesta, junt amb el Comitatto pagaren un aperitiu i refrescos a tothom i després un dinar sota unes carpes, preparat i servit per molts i moltes voluntàries. La festa, ja sense nosaltres, va seguir amb un berenar, música i ball.

L'autobús ja ens esperava a la plaça Garibaldi per passar un moment per l'hotel,

carregar, anar al bany, fer un cafè i cap a l'aeroport, on vam arribar als volts de les 4.

Tot just arribar vam passar els controls habituals sense cap problema, bé, menys un que sí que en va tenir. Sabeu qui era? I com es va arreglar? Doncs com sempre, amb solidaritat! Visca La Lira! Fora d'aquest petit enrenou més menys previsible, no hi va haver cap problema al marge de l'espera que se'ns va fer una mica llarga ja que el vol que ens havia de portar a Barcelona va arribar amb retard a causa del mal temps i va sortir una mica endarrerit.

El vol de tornada va ser molt agradable i amb una hora i vint-i-cinc minuts estàvem a Barcelona. Per a qui no li fes por volar va ser un viatge magnífic que, ajudat pel bon temps que feia, ens va permetre gaudir d'un paisatge meravellós. Quan vam sortir de Malpensa i, encara que una mica de lluny, vam gaudir dels Alps, i a arribant a casa vam poder veure el Cap de Creus, la badia de Roses, la desembocadura del Ter i el Fluvià, Palamós i el Montseny i així al llarg de tot el litoral del nostre país.

Però tot va ser arribar a Barcelona i... núvols a dojo. De tota manera, cap a les vuit del vespre aterràvem a l'aeroport sense problemes. En 5 minuts érem a l'autocar que ens va portar a Sant Cugat, on arribàrem cap a les nou del vespre. Tots vam arribar cansats, però m'atreiria a dir que contents i satisfets per diferents motius: un, per haver tingut la possibilitat d'escampar el nostre cant més enllà del nostre país; un altre, per poder participar com a entitat de l'agermanament entre les dues ciutats; també contents pel fet de veure

que a La Lira cada cop som més, i no pels cantaires, sinó pels amics i familiars -dones, fills i filles, que cada cop els sentim més al costat-; i també, evidentment, per haver-nos sentit acompanyats pels nostres representants polítics, que encara que van fer-ho a títol particular, fa que els de La Lira ens sentíssim prestigiats per la seva presència i al mateix temps per la seva manera de ser senzilla i propera, per la qual cosa els vam sentir com uns integrants més de la nostra estimada Lira. ■

Contents pel fet de veure que a La Lira cada cop som més, i no només de cantaires, sinó d'amics, familiars i entorn

ACTIVITAT 22 DE JUNY

PRESENTACIÓ DEL WEB DE LA LIRA

En Benet Dinarès i l'Antoni Gómez, responsables de confeccionar el lloc web, han posat totes les actuacions i fets diversos que afecten La Lira en coneixement d'arreu del món

Encara amb el cos calent de la nostra sortida a Alba, a l'assaig del dimecres 22 de juny es va presentar el nou lloc web de La Lira.

En Benet Dinarès i l'Antoni Gómez, responsables de confeccionar el web, han posat totes les actuacions i fets diversos que afecten La Lira en coneixement d'arreu del món. És un fet importantíssim per a la celebrat i la projecció de La Lira. La presentació i explicació de la pàgina va córrer a càrrec del mateix Benet, ajudat per projeccions per fer-la més entenedora.

La sala era plena a vessar, tant de cantaires com de familiars i algun amic que no s'ho va voler perdre, entre els quals s'hi comptava el regidor de Cultura, el sr. Xavier Escura.

Per donar més solemnitat i festivitat a la presentació, es va aprofitar per celebrar conjuntament l'aniversari dels membres de La Lira que al llarg del mes de juny havien complert anys, invitant a una copa de cava. Als celebrants els va tocar rascar-se la butxaca aportant les begudes. Sort n'hi va haver que algú va pensar que beure sense menjar fa mal, i considerant l'estat de salut dels assistents va portar dues magnífiques coques. Sabeu qui va ser?... Gràcies, Teresa!

A les deu, tal com estava previst, vam començar l'assaig força contents, i no pel cava que havíem begut, sinó perquè l'Eloi, en una al·locució prèvia, ens va fer els comentaris sobre la nostra actuació a Itàlia i, considerant que tot és millorable, ens va felicitar. Semblava content. Gràcies, Eloi! ■

ACTIVITAT 26 DE JUNY

CELEBRACIÓ DEL CENTENARI DE LA GARRIGA

Emmarcats en la festa del dia de Corpus, la Societat Coral L'Aliança de la Garriga va celebrar el seu centenari. Ens van convidar.

Ens tenien reservada una passejada pels carrers de la vila per mostrar-nos els carrers engalanats amb catifes de flors, com és costum a moltes poblacions per la diada del Corpus.

La cantada va tenir lloc a la plaça de la Vila. Els nostres amfitrions van cloure la seva actuació amb una sardana dedicada al centenari de L'Aliança.

Després de ser presentats com un cor de referència en el cant coral claverià,

vam començar la nostra actuació dirigits pel director Eloi Jover.

Vam interpretar 5 peces del nostre repertori habitual i, per acabar, i dirigits pel mestre de la coral de la Garriga, vam cantar conjuntament 'Les flors de maig'.

Per finalitzar, vam ser convidats a un berenar, no sense que abans visitéssim la seva seu social, que era molt acollidora.

A punt de marxar cap a casa, i com a agraïment a la seva hospitalitat, ens vam acomiadar cantant 'Som catalans'.

Entre cantaires i acompanyants ens vam desplaçar 60 persones. ■

CONCERT 13 DE JUNY

CONCERT DE FESTA MAJOR

◀ Punt de llibre per anunciar el concert. D'en Pasqual d'Ossó.

En una plaça plena de gom a gom, on tot just s'acabava d'enllestir dels estralls de l'arrossada popular, vam oferir el nostre tradicional Concert de Festa Major.

L'arrossada

El Concurs d'Arrossos és esperat per bona part dels santcugatencs. Se celebra a la plaça de Barcelona i als carrers adjacents, i hi ha arrossos de tota mena: paelles grans, petites, enormes, de peix, de marisc, de verdura, arròs negre... La Lira fou invitada a formar part del jurat qualificador, el qual havia de decidir de totes aquelles varietats i qualitats quina era la guanyadora.

Pasqual d'Ossó fou el representant de La Lira per tastar les més de 100 paelles presentades i puntuar-les. Entre el sol de juliol, l'escalf de les fogueres i els glops de vi per neutralitzar el

gust anterior, la tasca fou feixuga, però la participació a la festa ho compensa tot.

El concert

És bo que un cop a l'any els vilatans es trobin pels carrers i places per celebrar la Festa Major. En aquests dies, tothom malda per lluir les seves millors habilitats i vestits per donar un ambient alegre i festiu i fer la vida més agradable als conciutadans.

Un any més la Comissió de Festa Major ha comptat amb La Lira per celebrar un concert a la plaça de Barcelona, que té una gran acollida, amb el seu repertori

tradicional de sardanes, havaneres i valsos de caramelles. La Lira sempre vol estar present i fer país en aquestes manifestacions del poble. Virtut, progrés i amor

En una plaça de Barcelona plena de gom a gom, on tot just s'acabava d'enllestir dels estralls de l'arrossada popular, vam oferir el nostre tradicional Concert de Festa Major, sota la direcció del director Eloi Jover. Vam interpretar valsos de caramelles, havaneres i sardanes.

Dalt de l'escenari vam coincidir pràcticament tots els cantaires de La Lira, i com a peça excepcional vam interpretar

acompanyats de tota mena d'estrís de percussió 'La maquinista' de Josep Anselm Clavé.

Al llarg de tot el concert vam estar acompanyats, com sempre, per en Diego Lahuerta a l'acordió i l'Artur Regada al contrabaix; però a 'La maquinista' vam comptar per a la percussió amb l'ajut inestimable d'en Xavier Grau, en Joan Artigas i en Josep Garrell.

També en aquesta ocasió La Lira va muntar la paradeta, i Joan López i Pasqual d'Ossó van llavorar uns punts de llibre commemoratius de la festa. ■

CANTADA 11 DE SETEMBRE

DIADA NACIONAL

Havent manifestat la voluntat de participar en tots els actes ciutadans i de país on sigui pertinent, l'Ajuntament un any més va designar La Lira per entonar l'himne nacional a l'acte de l'ofrena floral institucional.

Vam quedar davant de ca l'Artigas per escalfar la veu i a les 10 en punt estàvem tots sota la direcció del mestre assajant 'Els segadors'.

Tot el consistori va acompanyar-nos cantant i valorant la interpretació. L'alcaldeessa va voler fer-se la fotografia amb tots els cantaires. ■

▲ A ca l'Artigas
per escalfar les veus

CONCERT 24 DE SETEMBRE

PATRIMONI VIU

La Lira va voler col·laborar amb la seva actuació a l'èxit de les Jornades Europees de Patrimoni. El projecte del Museu de Sant Cugat per difondre la història i el patrimoni cultural de la ciutat aquest any està dedicat al comerç local, més concretament, a les fires agrícoles tradicionals i als comerços familiars. Les actuacions previstes es van organitzar al mercat municipal, que celebrava el centenari de la seva inauguració.

Fa cent anys, a l'acte de la inauguració del mercat ja va actuar La Lira, fet que feia més emotiva la nostra actuació.

Volent enriquir el repertori en aquesta actuació estrenarem dues peces: 'Els pescadors' i 'La segada', que van tenir una bona acollida. ■

▲ Assaig previ
a cal Garrell

CANTADA 7 D'OCTUBRE

TROBADA AMB CORALS ITALIANES

El Cor Aulos i la Coral Joncar van proposar a l'Eloi Jové un concert amb unes corals italianes a l'Aula Magna del conservatori Maria Victòria dels Àngels.

Van venir de les terres trentines: el **Coro Castel de la Sezione SAT** di Arco i el **Coro Città di Ala**, dirigits per Enrico Miaroma. La nit de Nadal de 1968 un grup d'amics van cantar a la missa de Nadal a l'església dels pares caputxins, i a partir d'aquella nit van decidir cantar sota l'epígraf: Coro Città di Ala. El Coro Castel de la Sezione SAT di Arco es va constituir el 1944 i van interpretar cançons de muntanya i cants populars.

La Lira va cantar un vals, una havanera i dues sardanes davant d'un públic que omplia l'Aula Magna. ■

La Lira va cantar un vals, una havanera i dues sardanes davant d'un públic que omplia l'Aula Magna

ACTIVITAT 1 DE NOVEMBRE

HOMENATGE A ANSELM CLAVÉ

El dia de Tots Sants, la Federació Catalana de Cors de Clavé ret tradicionalment un record homenatge a l'insigne músic sebolit al cementiri del Poble Nou, amb presència de penons de diverses corals claverianes i amb la participació cantada d'una coral.

Enguany, la coral elegida per cantar davant la tomba de Josep Anselm Clavé ha estat La Lira de Sant Cugat del Vallès, la qual ha interpretat quatre peces.

Vam interpretar enfront del seu mau-

soleu les següents cançons: 'Les flors de maig', 'Per tu ploro', 'L'Empordà' i 'La dansa de l'amor'. Els veterans cantaires de La Lira, en Jaume Pahisa i en Miquel Garrell, van fer l'ofrena floral. Assistiren a l'acte familiars d'en Clavé, destacant na Marta Ferrer Clavé, reneta d'en Josep Anselm; així com el president i membres de la junta de la Federació de Cors de Clavé.

En acabat, els assistents van poder prendre uns panellets i vi bo, podent relacionar-se tots els claverians. ■

CANTADA 19 DE NOVEMBRE

CONCERT DE SANTA CECÍLIA

Sant Cugat celebrà de nou el Concert de Santa Cecília, patrona de la música. Un cop més, el poble i tots els aficionats a la música van poder gaudir d'aquest concert.

El concert va tenir lloc al Monestir a les 21 h i hi van intervenir les següents corals: coral del Centro Castellano Manchego, coral La Unió Santcugatenc, coral La Pinya del CEIP Pins del Vallès i coral La Lira.

Cadascuna de les corals va cantar cinc peces cloent amb dos cants interpretats conjuntament per totes les corals: 'Tots hi serem' (J. Vila) i 'Himne a Santa Cecília' (G. F. Haendel). ■

ACTIVITAT 30 DE NOVEMBRE

SANTELOI

Ja va essent tradició que el darrer assaig de novembre o el primer de desembre l'escurcem per felicitar el mestre pel dia del seu sant.

Aquest any l'obsequi era un llibre de col·lecció relligat amb pell i amb gravats de diferents instruments musicals. L'Eloi va quedar complagut. Ens convé tenir-lo content. Posteriorment vam prendre vi bo i galetes per fer caliu; mentrestant es projectava a la pantalla l'actuació de La Lira en el Concert de Santa Cecília. Veure'ns i sentir-nos ens ajuda a corregir defectes uns als altres en un ambient de companyonia, sense animadversions.

Aquests actes mantenen el caliu dels cantaires i ens podem acostar més al director. ■

Aquests actes mantenen el caliu dels cantaires i ens podem acostar més al director.

ACTIVITAT 19 DE DESEMBRE

PORTES OBERTES

Ja l'any passat vam acordar fer un assaig en públic amb les famílies amb un pica-pica de Nadal. Enguany, a més a més, teníem un compromís de miniconcert amb els amics de La Lira.

Es van esguardar diverses hipòtesis: encarregar el pica-pica al var del Club Muntanyenc com l'any passat, comprar-ho tot fet o que cadascú de nosaltres portés alguna cosa.

Com que ja havíem acordat que els que complien anys havien de portar beguda espirituosa, vam escollir una alternativa intermèdia: els que complien anys

portaven les begudes, es compraven uns queviures base (embotits, coques, etc.) i cadascú contribuïa amb una aportació gastronòmica personal.

Tothom es va lluir cuinant la seva especialitat amb gran qualitat i presentació. Caldrà fer un monument a les dones de La Lira.

Vam començar a assajar, cantar, repetir i fer exercicis d'escalfament, sense estalviar-nos res: ara l'helicòpter, ara la moto... Fent vibrar els llavis sense fer soroll, maldant per no llançar massa capellans i no ruixar el clatell del cantaire de davant.

Tothom reia menys nosaltres. Vam cantar 'Va pensiero' dels cors de Nabucco. Hi havia algun bunyol i l'Eloi ens ho va fer repetir. Tothom va xalar. Els entesos valoraven les correccions i els seguidors i amics de La Lira van adonar-se que això de cantar no és bufar i fer ampolles, i que es necessita molta paciència tant per part del director com dels cantaires.

Vam ubicar les taules parades a la sala contigua i tothom va poder atipar-se sense haver d'esperar. Va sobrar un munt de menjar que amb discrets paquetets es van endur a casa. ■

Tothom es va lluir cuinant la seva especialitat amb gran qualitat i presentació. Caldrà fer un monument a les dones de La Lira.

ANECDOTARI

TROBADA AMB EL PRESIDENT MAS

El dia 15 de maig, el president de la Generalitat de Catalunya, el molt honorable sr. Artur Mas, va visitar la nostra ciutat per donar suport en un acte electoral a la candidatura per a l'alcaldia de Sant Cugat de la sra. Mercè Conesa.

Al president de La Lira li va faltar temps per presentar-se a la plaça de Barcelona i, en el seu moment, fer entrega al sr. Artur Mas del primer CD de La Lira. Mercè Conesa acomboïà en tot moment l'acte fent les presentacions i valoracions adients

Artur Mas va encoratjar La Lira a seguir, sense defallir, amb la nostra manera de tirar el país endavant. ■

HISTÒRIA DE LA LIRA

1911 INAUGURACIÓ DE LA PLAÇA PERE SAN

Inauguració de la plaça del mercat Pere San. Darrera actuació coneguda de La Lira abans del període d'inactivitat de 17 anys. 100 anys després, La Lira ha tornat a cantar

'Imatge d'avui i d'ahir.'
Tomàs Grau Garriga

LA LIRA

MESTRE:
Eloi Jover

**NÚMERO DE
CANTAIRE:**
43

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Miquel Garrell
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS NOU:
Andreu Riba

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS JOVE:
Xavier Grau

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez
Rivas

Manel Domeño

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Joan Carles
Gasiot

Gumersindo
Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc
Campmany

Josép Sala

Jurek Podlewski

TENORS SEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep González

Eduard Solé

Pepe Pros

Jaume Pahisa

Miquel Garrell

Andreu Riba

Francesc Civit

Eloi Jover
(mestre)

Diego Lahuerta
(acordiò)

Artur Regada
(contrabaix)

BARÍTONS

Josép Castellví

Ferran Pomairol

Pasqual Bargalló

Alfons Miñarro

Antoni Gómez

Jordi Farrés

Xavier Grau

Francesc Llamas

Pere Miralles

Josép Colomer

Pere Vilarasau

Esther Miñarro
(professora de solfeig)

BAIXOS

Joan Casajuana

Jordi Franquesa

Benet Dinarès

Manel Moreno

Rafa Reyes

Ramon Grau

Pasqual d'Ossó

Josép Garrell

Joan López

Josép M. Canas

Jordi Roca
(fotògraf oficial)

Joaquim
Villaronga
(serveis especials)

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2011

A La Lira
Boga Boga
Cala Montgó
Cobles marineres
Damunt la sorra daurada
El llop de mar
El meu avi
Els segadors
Flors del Vallès
Goig de Pasqua
Havanera del Vallès
Himne de Santa Cecília
Jovenívola
L'Empordà
La calma de la mar
La dansa de l'amor
La filla del regiment
La maquinista
La mare cantora
La Maria de les trenes
La segada
Les flors de maig
Los pescadors
Noies de la Torrassa
Noies palamosines
Per tu ploro
Salut als cantors
Salve Maria
Sanctus
Setembrina
Som a Pasqua
Som catalans
Torroella vila vella
Tots i serem
Un cant festiu
Va pensiero
Virolai

LES MÉS CANTADES

1 LES FLORS DEL VAL·LÈS (15)

LA DANSA DE L'AMOR (15)

PER TU PLORO (15)

2 DAMUNT LA SORRA DAURADA (14)

L'EMPORDÀ (14)

3 SOM CATALANS (13)

4 UN CANT FESTIU (12)

5 EL LLOP DE MAR (11)

GOIG DE PASQUA (11)

L'HAVANERA DEL VAL·LÈS (11)

230
CANÇONS
CANTADES

15
CONCERTS
REALITZATS

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

Els temps i els ritmes de la societat actual fan evidents els esforços personals i el suport que requereix la continuïtat i progrés d'una societat d'una quarantena de cantaires com és la Societat Coral La Lira, amb actuacions dins i fora del nostre país. Sense el recolzament de l'Ajuntament de Sant Cugat, dels nostres comerciants, dels nostres conciutadans i veïns no podríem subsistir.

Val a dir que el nostre cor suscita fidelitats.

L'agraïment de La Lira, doncs, a tots els amics que acudiu puntualment als concerts i actuacions, que seguiu el repertori de caramelles per carrers i masies de Sant Cugat sense defallir, que ens acompanyeu en els desplaçaments i que dediqueu paraules i aplaudiments d'ànims.

Agraïm la col·laboració de:

FOAP
JOAN CASTANYER
PASTISSERIA SÀBAT
XARCUTERIA CRISTÒBAL

IL·LUSTRACIÓ DE PORTADA
Ferran Martí

REDACCIÓ
Pasqual d'Ossó i Matheu i Joan López Manzanares

COORDINACIÓ I RECERCA
Joan López Manzanares

DISSENY I MAQUETACIÓ
Xavier Grau Troyano

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
Queralt Simeon Corominas

DOCUMENTACIÓ I DADES
Jordi Farrés i Josep Garrell

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Tino Rubio, Xavi Lozano, 'Diari de Sant Cugat',
Jordi Roca i La Lira.

IMPRESSIÓ
Printcolor

i amb la col·laboració especial de:

CATALANA OCCIDENT
DIARI DE SANT CUGAT
GELATERIA PROS
TOT SANT CUGAT

Federació de Cors de Clavé

Ajuntament
de SantCugat

